

Euroopan unionin virallinen lehti

ISSN 1725-2490

C 70

46. vuosikerta

22. maaliskuuta 2003

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Tuomioistuin

TUOMIOISTUIN

2003/C 70/01	Asia C-450/02: Bundesfinanzhofin 4.9.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Finanzamt Kassel-Goethestraße vastaan Qualitair Engineering Services Ltd	1
2003/C 70/02	Asia C-453/02: Bundesfinanzhofin 6.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Finanzamt Gladbeck vastaan Edith Linneweber	1
2003/C 70/03	Asia C-454/02: Bundessozialgerichtin 30.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Karin Bauz vastaan AOK Baden-Württemberg	1
2003/C 70/04	Asia C-462/02: Bundesfinanzhofin 6.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Finanzamt Herne-West vastaan Savvas Akritidis	2
2003/C 70/05	Asia C-467/02: Verwaltungsgericht Stuttgartin 19.12.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö hallinto-oikeudellisessa asiassa Inan Cetinkaya vastaan Land Baden-Württemberg	2

FI

2003/C 70/06	Asia C-3/03 P: Matratzen Concord GmbH:n, aiemmin Matratzen Concord AG, 7.1.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston asiassa T-6/01, Matratzen Concord GmbH, aiemmin Matratzen Concord AG, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 23.10.2002 antamasta tuomiosta	3
2003/C 70/07	Asia C-12/03 P: Euroopan yhteisöjen komission 13.1.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-5/02, Tetra Laval BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 25.10.2002 antamasta tuomiosta	3
2003/C 70/08	Asia C-13/03 P: Euroopan yhteisöjen komission 13.1.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-80/02, Tetra Laval BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 25.10.2002 antamasta tuomiosta	5
2003/C 70/09	Asia C-17/03: College van Beroep voor het bedrijfslevenin 13.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. Vereniging voor Energie, Milieu en Water, 2. Amsterdam Power Exchange Spotmarket B.V. ja 3. N.V. Eneco vastaan Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie, kuultavana: B.V. Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor	6
2003/C 70/10	Asia C-18/03 P: Vela Srl:n ja Tecnagrind SL:n 17.1.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston yhdistetyissä asioissa T-141/99, T-142/99, T-150/99 ja T-151/99, Vela Srl, kotipaikka Milano (Italia) ja Tecnagrind SL, kotipaikka Barcelona (Espanja) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.11.2003 antamasta tuomiosta	6
2003/C 70/11	Asia C-19/03: Landgericht Münchenin 17.12.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Verbraucher-Zentrale Hamburg e.V vastaan O2 (Germany) GmbH & Co. OHG	7
2003/C 70/12	Asia C-20/03: Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge 17.1.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana ovat 1. M. Burmanjer, 2. R. A. van der Linden ja 3. A. de Jong	7
2003/C 70/13	Asia C-22/03: Rechtbank te Rotterdamin 21.1.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Optiver B.V. ym. vastaan Stichting Autoriteit Financiële Markten	8
2003/C 70/14	Asia C-23/03: Tribunale Ordinario di Torino Sezione IV penalen 13.1.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on Michel Mulliezi ym	8
2003/C 70/15	Asia C-24/03: Italian tasavallan 15.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	9

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 70/16	Asia C-25/03: Bundesfinanzhofin 29.8.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Finanzamt Bergisch Gladbach vastaan Hans U. Hundt-Eßwein	10
2003/C 70/17	Asia C-27/03: Euroopan yhteisöjen komission 23.1.2003 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	11
2003/C 70/18	Asia C-28/03: Symvoulion Epikrateiasin 23.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Epikouriko Kefalaio Asfaliseos Evthinis ex Atychimatou Autokinitou vastaan kehitysministeri	11
2003/C 70/19	Asia C-29/03: Euroopan yhteisöjen komission 27.1.2003 ITEC-Instituto Tecnológico para a Europa Comunitáriaa vastaan nostama kanne	12
2003/C 70/20	Asia C-30/03: Euroopan yhteisöjen komission 27.1.2003 ITEC-Instituto Tecnológico para a Europa Comunitáriaa vastaan nostama kanne	12
2003/C 70/21	Asia C-34/03: Conseil d'État'n, section d'administration, 27.12.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fabricom SA vastaan Belgian valtio	13
2003/C 70/22	Asia C-35/03: Euroopan yhteisöjen komission 31.1.2003 Irlantia vastaan nostama kanne	13
2003/C 70/23	Asia C-37/03 P: BioID AG:n, konkurssissa, 3.2.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-91/01, BioID AG, konkurssissa, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 5.12.2002 antamasta tuomiosta	14
2003/C 70/24	Asia C-38/03: Euroopan yhteisöjen komission 3.2.2003 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	14
2003/C 70/25	Asia C-39/03 P: Euroopan yhteisöjen komission 3.2.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston yhdistetyissä asioissa T-74/00, T-76/00, T-83/00, T-84/00, T-85/00, T-132/00, T-137/00 ja T-141/00, Artégodan GmbH, Bruno Farmaceutici ym., Schuck GmbH, Laboratorios Roussel Lda, Laboratoires Roussel Diamant Sàrl, Roussel Iberica SA, Gerot Pharmazeutica GmbH, Cambridge Healthcare Supplies Ltd ja Laboratoires pharmaceutiques Trenker SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 26.11.2002 antamasta tuomiosta	15

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 70/26	Asia C-43/03: Euroopan yhteisöjen komission 3.2.2003 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	16
2003/C 70/27	Asia C-46/03: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan 7.2.2003 komissiota vastaan nostama kanne	17
2003/C 70/28	Asia C-48/03: Euroopan yhteisöjen komission 10.2.2003 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne	18
2003/C 70/29	Asia C-49/03: Cour d'appel de Rennesin, 7. jaosto, 5.2.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Alain Rousseau vastaan Association Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (CERAFEL)	18
2003/C 70/30	Asia C-66/03: Euroopan yhteisöjen komission 14.2.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	19
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2003/C 70/31	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä tammikuuta 2003 asiassa T-53/00, Serena Angioli vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Kumoamiskanne – Sisäinen kilpailu välikaisten toimihenkilöiden vakinaistamiseksi – Hakijan jättäminen merkitsemättä soveltuvien hakijoiden luetteloon – Valintalautakunnan työskentelyn salassapito)	20
2003/C 70/32	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15 päivänä tammikuuta 2003 yhdistetyissä asioissa T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 ja T-272/01, Philip Morris International Inc. ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Päätös kanteen nostamisesta kolmannen valtion tuomioistuimessa – Kumoamiskanne – EY 230 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun päätöksen käsite – Tutkittavaksi ottaminen)	20
2003/C 70/33	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 12 päivänä joulukuuta 2002 asiassa T-110/01, Vedral SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Väitemenettely – Aikaisempi sanamerkki SAINT-HUBERT 41 – Rekisteröinnin hakeminen yhteisön kuviomerkillä, joka sisältää sanan HUBERT – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	21
2003/C 70/34	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15 päivänä tammikuuta 2003 asiassa T-171/01, Institut de l'audiovisuel et des télécommunications en Europe (IDATE) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välityslauseke – Yhteisön ”Trans-European Telecommunications Networks” -ohjelma – Sopimus Euro-ISDN:n käyttöön liittyvien seminaarien järjestämisestä – Korvattavat kulut)	21

2003/C 70/35	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä tammikuuta 2003 asiassa T-181/01, Chantal Hectors vastaan Euroopan parlamentti (Henkilöstö – Väliaikaiset toimihenkilöt – Palvelukseen ottaminen – Perustelut – Ilmeinen arviointivirhe – Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu)	22
2003/C 70/36	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 11 päivänä joulukuuta 2002 asiassa T-82/02, Wolf-Dieter Yorck von Wartenburg vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Kanteen nostamisen määräaika – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	22
2003/C 70/37	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 16 päivänä tammikuuta 2003 asiassa T-201/02, Pierre Tomarchio vastaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin (Henkilöstö – Alkuperäinen toimielin kieltäytyy toteuttamasta virkamiehen palkkaluokan uudelleenluokitusta – Kumoamiskanne, joka kohdistuu toimielimeen, johon hänet on siirretty – Tutkimatta jättäminen)	22
2003/C 70/38	Asia T-355/02: Mühlens GmbH & Co. KG:n 4.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	23
2003/C 70/39	Asia T-387/02: Dorte Schmidt-Brownin 13.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	23
2003/C 70/40	Asia T-397/02: Arla Foodsin ym. 19.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	24
2003/C 70/41	Asia T-6/03: R. J. Reynolds Tobacco Holdings Inc:n, R. J. Reynolds Tobacco Companyn, R. J. Reynolds Tobacco International Inc:n ja RJR Acquisition Corp:n 9.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
2003/C 70/42	Asia T-8/03: El Corte Inglésin 10.1.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	26
2003/C 70/43	Asia T-11/03: Elizabeth Afarin 15.1.2003 Euroopan keskuspankkia vastaan nostama kanne	27
2003/C 70/44	Asia T-13/03: Nintendo Co., Ltd:n ja Nintendo of Europe GmbH:n 16.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2003/C 70/45	Asia T-15/03: José Luis Zuazaga Meaben 15.1.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne	28
2003/C 70/46	Asia T-18/03: CD-Contact Datan 17.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 70/47	Asia T-20/03: KAHLA/Thüringen Porzellan GmbH:n 22.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
2003/C 70/48	Asia T-24/03: Antonio Aresun 30.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30
2003/C 70/49	Asia T-26/03: LEP International B.V:n 28.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	31
2003/C 70/50	Asia T-27/03: S.P. S.p.A:n 30.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	31
2003/C 70/51	Asia T-29/03: Andalusian itsehallintoalueen 27.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
2003/C 70/52	Asia T-30/03: Tanskan erityistyöntekijöiden ammattiyhdistyksen (Specialarbejderforbundet i Danmark, SID) 30.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
2003/C 70/53	Asia T-31/03: GRUPO SADA, P.A., S.A:n 31.1.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	33

II Valmistavat säädökset

.....

III Tiedotteita

2003/C 70/54	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 55, 8.3.2003	35
--------------	---	----

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

Bundesfinanzhofin 4.9.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Finanzamt Kassel-Goethestraße vastaan Qualitair Engineering Services Ltd

(Asia C-450/02)

(2003/C 70/01)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 4.9.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.12.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Finanzamt Kassel-Goethestraße vastaan Qualitair Engineering Services Ltd. seuraaviin kysymyksiin:

Onko EY 49 artiklan vastaista, että kotimainen työnantaja on vapautettu ennakonpidätysvelvollisuudesta kun maksettu palkka on kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen nojalla tuloverosta vapaata, mutta ulkomaisella työvoiman vuokrausryityksellä on tämä velvollisuus?

Bundesfinanzhofin 6.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Finanzamt Gladbeck vastaan Edith Linneweber

(Asia C-453/02)

(2003/C 70/02)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 6.11.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.12.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Finanzamt Gladbeck vastaan Edith Linneweber seuraaviin kysymyksiin:

ratkaisua asiassa Finanzamt Gladbeck vastaan Edith Linneweber seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 13 artiklan B osan f alakohdassa tulkittava siten, että jäsenvaltio ei voi kantaa arvonlisäveroa uhka- tai rahapelin järjestämisestä, kun tällaisen pelin järjestäminen asianmukaisen toimiluvan saaneissa yleisissä kasinoissa on vapautettu verosta?
- 2) Kielletäänkö direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B osan f alakohdassa jäsenvaltiota kantamasta arvonlisäveroa rahapeliautomaatin käytöstä ainoastaan sillä perusteella, että asianmukaisen toimiluvan saaneissa yleisissä kasinoissa tällainen käyttö on vapautettu verosta, vai onko lisäksi osoitettava, että muualla kuin kasinoissa käytettävät uhkapeliautomaatit ovat olennaisilta osiltaan, kuten suurimman panoksen ja voiton osalta, samanlaisia kuin kasinoissa käytettävät peliautomaatit?
- 3) Voiko peliautomaattien asentaja vedota direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B osan f alakohdassa säädettyyn vapautukseen verosta?

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Bundessozialgerichtin 30.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Karin Bauz vastaan AOK Baden-Württemberg

(Asia C-454/02)

(2003/C 70/03)

Bundessozialgericht on pyytänyt 30.10.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen

13.12.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Karin Bauz vastaan AOK Baden-Württemberg seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko EY:n perustamissopimuksen 49 ja 50 artiklan kanssa yhteensopivaa se, että jäsenvaltio, jonka luontais-suoritusperiaatteen perustuvasta sairausvakuutusjärjestelmästä, jossa rekisteröidyt lääkärit suorittavat avohoitona hoitotoimenpiteitä, korvataan rekisteröimättömien lääkäreiden suorittamat hoitotoimenpiteet ainoastaan, – silloinkin, kun kyse on toisessa jäsenvaltiossa suoritetuista hoitotoimenpiteistä – jos yleisesti tunnustetun lääketieteellisen asiantuntemuksen mukaan asianmukaista hoitoa ei voida saada luontais-suorituksiin perustuvasta järjestelmästä?
2. Jos kyseessä on palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitus, sallivatko edellä mainitut EY:n perustamissopimuksen artiklat sen, että Saksan oikeudessa – kiireellisiksi katsottuja tapauksia lukuunottamatta – potilaiden valitsemilleen lääkäreille suorittamat maksut korvataan ainoastaan, jos potilas on saanut sairausvakuutuskassan ennakkoluvan turvautua sairausvakuutusjärjestelmän ulkopuoliseen hoitoon?

Bundesfinanzhofin 6.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Finanzamt Herne-West vastaan Savvas Akritidis

(Asia C-462/02)

(2003/C 70/04)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 6.11.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 23.12.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Finanzamt Herne-West vastaan Savvas Akritidis seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Kielletäänkö direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 13 artiklan B osan f alakohdassa jäsenvaltiota kantamasta arvonlisäveroa korttipelin järjestämisestä ainoastaan sillä perusteella, että korttipelin järjestäminen asianmukaisen toimiluvan saaneissa yleisissä kasinoissa on vapautettu verosta, vai onko lisäksi osoitettava, että muualla kuin kasinoissa järjestettävät korttipelit ovat olennaisilta osiltaan, kuten pelisääntöjen tai suurimman panoksen ja voiton osalta, verrattavissa kasinoissa järjestettäviin korttipelisiin?

- 2) Voiko korttipelien järjestäjä vedota direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B osan f alakohdassa säädettyyn vapautukseen verosta?

(¹) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Verwaltungsgericht Stuttgartin 19.12.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö hallinto-oikeudellisessa asiassa Inan Cetinkaya vastaan Land Baden-Württemberg

(Asia C-467/02)

(2003/C 70/05)

Verwaltungsgericht Stuttgart on pyytänyt 19.12.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 27.12.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua hallinto-oikeudellisessa asiassa Inan Cetinkaya vastaan Land Baden-Württemberg seuraaviin kysymyksiin:

1. "Kuuluuko laillisiin työmarkkinoihin kuuluvan turkkilaisen työntekijän lapsi, joka on syntynyt liittovaltion alueella, EY:n ja Turkin välisen assosiaationeuvoston päätöksen 1/80 7 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, kun hänen syntymänsä jälkeen – ainakin siihen asti kunnes hänestä on tullut täysi-ikäinen – tämä oleskelu on sallittu (lähinnä) pelkästään perheen yhdessäolon vuoksi tai kun jos hän saa oleskella ilman varsinaista oleskelulupaa, oleskelua ei päätetä ainoastaan tästä samasta syystä?"
2. "Voidaanko 7 artiklan 1 kohdan (toinen luettelakohta) mukaista perheenjäsenen oikeutta pääsyyn työmarkkinoille ja jatkettun oleskeluluvan myöntämiseen rajoittaa ainoastaan assosiaationeuvoston päätöksen 1/80 14 artiklan nojalla?"
3. "Merkitseekö se, että henkilö on tuomittu kolmen vuoden nuorisovankeuteen, työmarkkinoiden ulkopuolelle joutumista ja siten 7 artiklan 1 kohdan (toinen luettelakohta) mukaisten oikeuksien menetystä myös silloin, kun on olemassa konkreettinen mahdollisuus, että ainoastaan osa rangaistuksesta on suoritettava, mutta kun ennenaikaisen vapauttamisen yhteydessä on osallistuttava huumausainneiden vierotushoitoon, eivätkä asianomainen henkilö tai asianomaiset henkilöt tällöin ole työmarkkinoiden käytettävissä?"
4. "Merkitseekö se, että vapausrangaistukseen (joka ei ole ehdollinen) tuomitsemisesta aiheutuu työpaikan menetys tai mahdottomuus nykyisessä työttömyystilanteessa hankkia työtä, ipso facto (sellaisenaan) assosiaationeuvoston päätöksen 1/80 6 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettua omasta tahdosta riippuvaa työttömyyttä, joka ei estä assosiaationeuvoston päätöksen 1/80 6 artiklan 1 kohdassa ja 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeuksien menettämistä?"

5. "Onko näin, kun vaikka vapautumisen voidaankin olettaa tapahtuvan ennalta-arvioitavan ja kohtuullisen ajan kuluessa, asianomaisen on käytävä läpi ensi sijassa huumausaineiden vieroitushoito ja kun työn vastaanottaminen on mahdollista vasta kun hän on hankkinut suurempaa pätevyyttä osoittavan päästötodistuksen?"
6. "Onko assosiaationeuvoston päätöksen 1/80 14 artiklaa tulkittava siten, että viranomaisten tekemän viimeisen päätöksen jälkeen asianomaisen tai asianomaisten eduksi tapahtunut muutos, jonka vuoksi ei enää voitaisi soveltaa 14 artiklan mukaista rajoitusta, on vielä otettava oikeudenkäyntimenettelyssä huomioon?"

Matratzen Concord GmbH:n, aiemmin Matratzen Concord AG, 7.1.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston asiassa T-6/01, Matratzen Concord GmbH, aiemmin Matratzen Concord AG, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 23.10.2002 antamasta tuomiosta

(Asia C-3/03 P)

(2003/C 70/06)

Matratzen Concord GmbH on valittanut 7.1.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-6/01, Matratzen Concord GmbH, aiemmin Matratzen Concord AG, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 23.10.2002 antamasta tuomiosta. Valittajan edustaja on asianajaja Wolf-W. Wodrich, Huyssenallee 58-64, D-45128 Essen, prosessiosoite Luxemburgissa, avustajanaan patenttiasianajat Zenz, Helber, Hosbach & Partner, Huyssenallee 58-64, D-45128 Essen.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-6/01 ⁽¹⁾, Matratzen Concord GmbH, aiemmin Matratzen Concord AG, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto 23.10.2002 antaman tuomion,
- hylkää toisen asianosaisen valituslautakunnassa 21.4.1998 käydyssä menettelyssä (SMHV – asia nro B 32500) esittämän väitteen,
- velvoittaa SMHV:n ja valituslautakunnassa käydyssä menettelyn toisen asianosaisen korvaamaan valittajalle asian käsittelystä SMHV:n väiteosastossa ja valituslautakunnassa sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen: kuviosta ja kolmesta sanasta koostuva tavaramerkki "MATRATZEN markt CONCORD" ja tavaramerkki "Matratzen" eivät ole samankaltaisia vaan täysin erilaisia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tuomioissaan tukeutunut tavaramerkkien kokonaisvaikutelmaan eikä näin ollen noudattanut yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-251/95, Sabèl, esittämiä periaatteita. Toteamus, jonka mukaan ainoastaan sana "MATRATZEN" on haetun tavaramerkin hallitseva osa, on yleisten periaatteiden ja elämäkokemuksen vastainen.
- Tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen (EY 28 ja EY 30 artikla) loukkaaminen: vanhemman tavaramerkin loukkaaminen merkitsee tunnustetun oikeuden väärinkäyttöä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ottanut tätä asianmukaisesti huomioon.

⁽¹⁾ EYVL 2003, C 19.

Euroopan yhteisöjen komission 13.1.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-5/02, Tetra Laval BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 25.10.2002 antamasta tuomiosta

(Asia C-12/03 P)

(2003/C 70/07)

Euroopan yhteisöjen komissio on valittanut 13.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-5/02 ⁽¹⁾, Tetra Laval BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 25.10.2002 antamasta tuomiosta. Valittajan asiamiehinä ovat Michel Petite, Anthony Whelan ja Per Hellström, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-5/02, Tetra Laval BV vastaan komissio, 25.10.2002 antaman tuomion,
- velvoittaa Tetra Laval BV:n korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

*Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut***1. Oikeudellinen virhe näytön ja oikeudellisten seikkojen arvioinnissa**

Komissio esittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen kahdessa toisiinsa liittyvässä suhteessa:

- 1) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen riidanalaisessa tuomiossa suorittama oikeudellinen arviointi on sisäisesti ristiriitainen ja yhteensopimaton sekä EY 230 artiklan että fuusiokontrolliasetuksen (2) 2 artiklan kanssa,
- 2) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ylittänyt ne rajat, joissa yhteisöjen tuomioistuimet voivat tutkia komission hallinnollisia toimenpiteitä korvaamalla muun muassa komission näkemyksen omalla näkemyksellään useissa keskeisissä kohdissa.

Komissio esittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen menettely on sisäisesti ristiriitainen, koska se on väittänyt soveltavansa ilmeiseen harkintavirheeseen nojautuvia arviointiperusteita, vaikka tosiasialla se on soveltanut toisenlaista perustetta.

Lisäksi komissio esittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on riidanalaisessa tuomiossa edellyttänyt laajempaa näyttöä kuin yhteisön säädösten laillisuusvalvonnassa tarvittaisiin. EY 230 artiklassa myönnetään yhteisöjen tuomioistuimille toimivalta tutkia toimielinten säädösten laillisuus. Komissio katsoo, että tuomiossa ”ilmeiseen arviointivirheeseen” viitattaessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on itse asiassa merkittävästi korottanut näyttökynnystä, jota komissiolta edellytetään sen kieltäessä konglomeraattityyppinen yritysuskittymä, ja näin ollen se on ylittänyt laillisuustutkinnan rajat. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pyrkii pohjimmitaan soveltamaan näyttökynnystä, joka perustuu siihen, että komission on ”vakuutettava” ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sen sijaan, että hakijan olisi tarpeen näyttää, että joko komission menettely on virheellinen tai että se on tehnyt oikeudellisen virheen tai ilmeisen arviointivirheen. Tämän on johtanut siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on laittomasti korvannut komission arvioinnin omalla arvioinnillaan.

2. Oikeudellinen virhe, kun komission edellytetään arvioivan tietyn toiminnan ”laittomuuden” vaikutus sulautuneen yrityksen kannustimiin hyödyntää vipuvaikutusta ja ottavan huomioon yksinomaan käyttäytymiseen liittyvät korjaavat toimenpiteet – asetuksen 2 ja 8 artiklan rikkominen

Komissio esittää kunnioittavasti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja rikkonut

erityisesti asetuksen 2 ja 8 artiklaa, kun se on edellyttänyt komission ottavan huomioon tietyn menettelyn laittomuuden vaikutuksen ja arvioimaan potentiaalisiksi korjaaviksi keinoiksi lupaukset olla ryhtymättä väärinkäytöksiin.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tulkinta on myös osittain ristiriidassa yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden kanssa (yhdenvertaisuusperiaate ja syyttömyysolettama). Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vääristellyt päätöksen (3) sisältöä näihin päätelmiin päätyessään. Nämä oikeudelliset virheet vaikuttavat koko siihen arviointiin, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt päätöksestä ja vaikuttavat nyt esillä olevan asian lopputulokseen. Näin ollen tuomio tulee kumota.

3. Oikeudellinen virhe, kun komission markkinoita koskevaa määritelmää, jonka mukaan tuotteille on määritetty erilliset markkinat loppukäytön mukaan SBM-koneiden osalta, ei ole hyväksytty

Komissio esittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja rikkonut erityisesti fuusiokontrolliasetuksen 2 artiklaa katsoessaan, että ”[r]iidanalaisessa päätöksessä ei – esitetä riittäviä seikkoja sen perustelemiseksi, että SBM-koneiden osalta on määritetty erilliset alimarkkinat niiden loppukäytön perusteella” ja että ”[n]äin ollen ainoat alimarkkinat, jotka voidaan ottaa huomioon, ovat pienitehoisten ja suuritehoisten koneiden markkinat”.

4. Oikeudellinen virhe, kun komission perusteluista koskien Tetran määräävän aseman vahvistamista pahvipakkausten osalta ei ole hyväksytty – asetuksen 2 artiklan rikkominen, tosiseikkojen vääristely ja komission esittämien perusteluiden huomiotta jättäminen

Komissio esittää kunnioittavasti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että ”riidanalaisessa päätöksessä esitetyt seikat eivät osoita oikeudellisesti riittävällä tavalla, että muutetun yritysuskittymän vaikutukset Tetran asemaan lähinnä aseptisten pahvipakkausten markkinoilla Sidelin poistuessa potentiaalisten kilpailijoiden joukosta olisivat sellaisia, että asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa määritellyt arviointikriteerit täyttyisivät”.

Päätös perustui horisontaaliseen arviointiin potentiaalisen kilpailun poistamisesta. Pahvipakkausten markkinoilla Tetralla on vahvasti määräävä markkina-asema, sillä sen markkinaosuus on yli 80 prosenttia aseptisten pahvipakkausten osalta. Näin ollen kilpailu on jo vakavasti heikentynyt. Tetran pääasialliset uhat koskien arkojen tuotteiden pahvipakkauksia tulevat pahvimarkkinoiden ulkopuolelta ja erityisesti kasvavien PET-markkinoiden taholta, joilla Sidelillä on johtava asema, sillä

sen markkinaosuus on 60 prosenttia SBM-koneiden kapasiteetin osalta. Ostamalla Sidelin Tetra on eliminoinut vahvimman itsenäisen kilpailua rajoittavan tekijän, joka tuli PET:in suurimman toimittajan taholta, ja vahvistaa näin määräävää markkina-asemaansa pahvipakkausten osalta.

(1) EYVL C 68, 16.3.2002, s. 19.

(2) Yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4064/89 (EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1).

(3) 30 lokakuuta 2001 tehty komission päätös K(2001) 3345 lopullinen (asia COMP/M.2416—Tetra Laval/Sidel), jolla keskittymä julistettiin yhteismarkkinoille soveltumattomaksi.

Euroopan yhteisöjen komission 13.1.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-80/02, Tetra Laval BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 25.10.2002 antamasta tuomiosta

(Asia C-13/03 P)

(2003/C 70/08)

Euroopan yhteisöjen komissio on valittanut 13.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-80/02⁽¹⁾, Tetra Laval BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 25.10.2002 antamasta tuomiosta. Valittajan asiamiehinä ovat Michel Petite, Anthony Whelan ja Per Hellström, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-80/02 25.10.2002 antaman tuomion,
- velvoittaa Tetra Laval BV:n korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio teki 30.10.2001 fuusiokontrolliasetuksen⁽²⁾ 8 artiklan 3 kohdan nojalla päätöksen, jossa se kielsi sille ilmoitetun Tetra Laval BV:n (Tetra) kokonaan omistaman tytäryhtiön Tetra Laval SA:n ja Sidel SA:n välisen yrityskeskittymän (kieltopäätös)⁽³⁾.

Koska yrityskeskittymä oli jo toteutettu, komissio antoi väitetiedoksiannon, johon Tetra vastasi, ja järjesti kuulemisen, jonka tarkoituksena oli päättää toimenpiteistä tehokkaan kilpailun edellytysten palauttamiseksi asetuksen 8 artiklan 4 kohdan nojalla. Komissio teki 30.1.2002 tällaisen päätöksen (yritysten erottamispäätös).

Yritysten erottamispäätöksen 1 artiklassa määrätään, että Tetran ”on erottava Sidelistä – noudattaen tämän päätöksen liitteen säännöksiä”. Liitteen 1 kohdan 5 alakohdassa vaaditaan, että Tetran on luovuttava koko osuudestaan Sidelin. Liitteen 4 kohdan 1 alakohdassa on asetettu määräaika näiden toimenpiteiden toteuttamiselle.

Tetra on vaatinut erillisillä kanteilla sekä kieltopäätöksen (asia T-5/02) että yritysten erottamispäätöksen (asia T-80/02) kumoamista. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antoi 25.10.2002 molemmissa asioissa tuomion.

Asiassa T-5/02 antamassaan tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi kieltopäätöksen.

Asiassa T-80/02 antamassaan tuomiossa (riidanalainen tuomio) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että keskittymä oli toteutettu ja että kieltopäätöksen johdonmukainen seurauksena oli keskittymään osallistuneiden yritysten erottaminen toisistaan. Se lisäsi, että yritysten erottamispäätöksen tekeminen edellyttää, että sitä edeltävä kieltopäätös on pätevä. Näin ollen yritysten erottamispäätöksellä ei ole oikeudellista perustaa, kun kieltopäätös kumotaan. Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että koska se oli asiassa T-5/02 antamassaan tuomiossa kumonnut kieltopäätöksen, yritysten erottamispäätöstä koskeva kumoamiskanne oli hyväksyttävä ilman että sitä vastaan Tetran esittämiä muita väitteitä olisi tarpeen tutkia.

Komissio on valittanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-5/02 antamasta tuomiosta useilla eri oikeusperusteilla. Jos valitus johtaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tässä asiassa antaman tuomion kumoamiseen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-80/02 antama tuomio perustuu edellytykseen, jossa on oikeudellinen virhe, koska kieltopäätös on pätemätön. Samalla tavalla kuin kieltopäätöksen kumoaminen oli yritysten erottamispäätöksen kumoamisen yksinomainen peruste, ensin mainitun päätöksen kumoamista koskevan tuomion pätemättömyys johtaisi toiseksi mainitun päätöksen kumoamista koskevan tuomion kumoamiseen.

Näin ollen komissio esittää asiassa T-5/02 tekemänsä valituksen yksityiskohtaisiin valitusperusteisiin nojautuen, että riidanalainen tuomio on kumottava, jos ensimmäisen oikeusasteen asiassa T-5/02 antamaa tuomiota koskeva valitus menestyy.

(¹) EYVL C 156, 29.6.2002, s. 27.

(2) Yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4064/89 (EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1).

(3) 30 lokakuuta 2001 tehty komission päätös K(2001) 3345 lopullinen (asia COMP/M.2416-Tetra Laval/Sidel), jolla keskittymä julistettiin yhteismarkkinoille soveltumattomaksi.

College van Beroep voor het bedrijfsleven 13.11.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. Vereniging voor Energie, Milieu en Water, 2. Amsterdam Power Exchange Spotmarket B.V. ja 3. N.V. Eneco vastaan Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie, kuultavana: B.V. Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor

(Asia C-17/03)

(2003/C 70/09)

College van Beroep voor het bedrijfsleven on pyytänyt 13.11.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.1.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1. Vereniging voor Energie, Milieu en Water, 2. Amsterdam Power Exchange Spotmarket B.V. ja 3. N.V. Eneco vastaan Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie, kuultavana: B.V. Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor seuraaviin kysymyksiin:

- I. a) Voidaanko EY 86 artiklan 2 kohtaan vedota sen perustelemiseksi, että yritykselle, joka tuotti aiemmin yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja ja joka oli antanut tämän palvelun tuottamisen yhteydessä tiettyjä sitoumuksia, annetaan edelleen vielä sille uskotun erityistehtävän päättymisen jälkeen erityisoikeus, jotta se pystyy täyttämään nämä sitoumukset.
- b) Jos tähän kysymykseen annetaan myönteinen vastaus, onko säännöstö, jossa kyseiselle yritykselle annetaan kymmenen vuoden ajaksi (ajan kuluessa pienenevä) etusija puolesta neljäsosaan valtion rajan ylittävän sähköön kuljetuskapasiteetista, kuitenkin pätemätön, koska
 1. se ei ole oikeassa suhteessa – yleiseen – etuun, jota se palvelee,
 2. se vaikuttaa kauppaan tavalla, joka on ristiriidassa yhteisön etujen kanssa?

- II. a) Onko sähködirektiiviin (¹) 7 artiklan 5 kohtaa tulkittava siten, että siinä säädetty syrjäntäkielto rajoittuu siihen, että sillä asetetaan verkko-operaattorille velvollisuus, jonka mukaan se ei saa tehdä verkkoon pääsyn myöntämisen suhteen eroa teknisillä säännöillä?

Jos näin on, onko valtion rajan ylittävän kuljetuskapasiteetin jakamismenetelmä katsottava edellä mainitussa säännöksessä tarkoitetuksi tekniseksi säännöksi?

- b) Onko siinä tapauksessa, että jakamismenetelmä on katsottava tekniseksi säännöksi tai jos sähködirektiivin 7 artiklan 5 kohta ei rajoitu teknisiin sääntöihin, sääntely, jolla valtion rajan ylittävä kuljetuskapasiteetti asetetaan etusija-aseman antamalla käyttöön erityisen yleisen tehtävän puitteissa tehtyjä sopimuksia varten, yhteensopiva tähän artiklaan sisältyvän syrjäntäkiellon kanssa?

(¹) Sähköön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1996 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/92/EY (EYVL L 27, 30.1.1997, s. 20).

Vela Srl:n ja Tecnagrind SL:n 17.1.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston yhdistetyissä asioissa T-141/99, T-142/99, T-150/99 ja T-151/99, Vela Srl, kotipaikka Milano (Italia) ja Tecnagrind SL, kotipaikka Barcelona (Espanja) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.11.2003 antamasta tuomiosta

(Asia C-18/03 P)

(2003/C 70/10)

Vela Srl ja Tecnagrind SL ovat valittaneet 17.1.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston yhdistetyissä asioissa T-141/99, T-142/99, T-150/99 ja T-151/99, Vela Srl, kotipaikka Milano (Italia) ja Tecnagrind SL, kotipaikka Barcelona (Espanja) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.11.2003 antamasta tuomiosta. Valittajien edustaja on asianajaja Maurizio Carretta.

Valittajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoo pääasiassa lähtökohtaisesti
 - komission 9.3.1999 tehdyn päätöksen K(1999) 540

- komission 4.3.1999 tehdyn päätöksen K(1999) 541
 - komission 4.3.1999 tehdyn päätöksen K(1999) 532
 - komission 4.3.1999 tehdyn päätöksen K(1999) 533
- toissijaisesti vähentää komissiolle palautettavien tukien määriä asian käsittelyn kuluessa esitettävien tavoin.
2. prosessinjohtotoimenä tutkii valittajien tässä asiassa esittämät vaatimukset
 3. joka tapauksessa velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiossa on jätetty huomiotta kaikki valittajien esittämät perusteet ja sillä on hylätty kanne kokonaisuudessaan. Valittajat väittävät ensimmäisessä valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämät perustelut ovat täysin ristiriitaisia oikeudellisesti katsoen.

Valittajat katsovat sitä vastoin, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ole muiden kanneperusteiden osalta millään tavoin perustellut omia päätelmiään eikä myöskään osoittanut, mihin komission päätökset perustuvat, vaan on pelkästään rajoittautunut toistamaan riidanalaisissa päätöksissä esitetyt perustelut.

Valittajien mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion perustelut ovat riittämättömät, epä johdonmukaiset ja ristiriitaiset.

Landgericht Münchenin 17.12.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Verbraucher-Zentrale Hamburg e.V vastaan O2 (Germany) GmbH & Co. OHG

(Asia C-19/03)

(2003/C 70/11)

Landgericht München on pyytänyt 17.12.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 20.1.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa Verbraucher-Zentrale Hamburg e.V vastaan O2 (Germany) GmbH & Co. OHG seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko asetuksen N:o 1103/97⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että yksityisoikeudellisissa sopimussuhteissa ainoastaan kulloinkin laskun loppumäärä tai laskuun merkitty yksittäissumma voidaan pyöristää tai on pyöristettävä; vai onko edellä mainitussa asetuksessa tarkoitettuna maksettavana tai tilitettävänä rahamääränä pidettävä myös sopimuksessa vahvistettua yksikköhintaa / tariffia (tässä minuuttihinta)? Onko sen kannalta, onko tariffi asetuksen N:o 1103/97 5 artiklassa tarkoitettu maksettava tai tilitettävä rahamäärä, merkitystä sillä, että kyseinen tariffi perustuu laskun loppusumman laskeamisen pohjaksi ilmoitetun yksikön (tässä 10 sekunnin sykäyksen) tiettyyn kerrannaiseen (tässä 6 kertaa) tai sillä, että tariffi on kuluttajan kannalta ratkaiseva kriteeri?
2. Onko asetusta N:o 1103/97 (erityisesti 5 artiklaa) tulkittava siten, että siinä on annettu tyhjentävät säännökset siinä mielessä, ettei muita kuin maksettavia tai tilitettäviä määriä (siltä osin kuin sellaisia voi olla) saa pyöristää 5 artiklassa mainitulla tavalla, toisin sanoen onko kyseiset määrät ilmoitettava edelleen samassa kansallisessa rahassa vai onko ne ilmoitettava muunto-operaation tarkan tuloksen mukaisesti?

⁽¹⁾ EYVL L 162, 19.6.1997, s. 1.

Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge 17.1.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana ovat 1. M. Burmanjer, 2. R. A. van der Linden ja 3. A. de Jong

(Asia C-20/03)

(2003/C 70/12)

Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge on pyytänyt 17.1.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 21.1.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana ovat 1. M. Burmanjer, 2. R. A. van der Linden ja 3. A. de Jong seuraaviin kysymyksiin: Ovatko kulkukaupan harjoittamisesta ja yleisten markkinoiden järjestämisestä 25.6.1993 annetun lain 2 ja 3 §, 5 §:n 3 kohta ja 13 §, joko erikseen tai yhdessä tarkasteltuina ja tulkittuina siten, että aikakauslehtien tilausten myynti Belgian valtakunnan alueella on kulkukauppaa, johon edellytetään ministerin tai tämän valtuuttaman 1-tason virkamiehen etukäteen myöntämää määräaikaista lupaa, ja että niissä myös säädetään tämän velvollisuuden rikkomisen rangaistavaksi, perustuslain konsolidoidun tekstin 10 ja 11 §:n vastaisia tarkasteltaessa näitä joko yksinään tai yhdessä EIOS:n 7, 10 ja 14 artiklan kanssa, kun:

- a) Sanomalehtien ja sanomalehtitilausten myyntiin ei edellä mainitun 25.6.1993 annetun lain 5 §:n 3 kohdan mukaan

edellytetä etukäteen myönnettyä edellä selostettua lupaa, kun taas aikakauslehtien tilausten myyntiin (tämän tulkinnan mukaan) edellytetään tätä etukäteen myönnettävää lupaa ja siihen sovelletaan rangaistussäännöstä;

- b) Sanomalehtien myyntiin sinänsä ei edellä mainitun 25.6.1993 annetun lain 5 §:n 3 kohdan mukaan edellytetä etukäteen myönnettyä edellä selostettua lupaa, kun taas aikakauslehtien tilausten myyntiin edellytetään tätä etukäteen myönnettävää lupaa ja siihen sovelletaan rangaistussäännöstä.

Rechtbank te Rotterdamin 21.1.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Optiver B.V. ym. vastaan Stichting Autoriteit Financiële Markten

(Asia C-22/03)

(2003/C 70/13)

Rechtbank te Rotterdam on pyytänyt 21.1.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 23.1.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Optiver B.V. ym. vastaan Stichting Autoriteit Financiële Markten seuraavaan kysymykseen:

Estääkö direktiivi 85/303/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 ja 12 artiklan tulkinta sen, että arvopaperiyhteisöiltä peritään edellä kuvattu maksu niiden arvopapereihin liittyvistä toiminnoista saamien bruttotulojen perusteella?

⁽¹⁾ Pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista annetun direktiivin 69/335/ETY muuttamisesta 10 päivänä kesäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi (EYVL 1985, L 156, s. 23).

Tribunale Ordinario di Torino Sezione IV penalen 13.1.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on Michel Mulliezi ym

(Asia C-23/03)

(2003/C 70/14)

Tribunale Ordinario di Torino Sezione IV penale on pyytänyt 13.1.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 23.1.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on Michel Mulliezi ym. seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Voidaanko direktiivin 68/151/ETY⁽¹⁾ 6 artiklaa tulkita niin, että siinä velvoitetaan jäsenvaltiot säätämään asianmukaisista seuraamuksista paitsi yhtiöiden taseen ja tuloslaskelman julkistamisen laiminlyönnin osalta myös sellaisen virheellisen julkistamisen osalta, jonka kohteena on tase, tuloslaskelma, osakkaille tai yleisölle suunnatut muut yhtiöitä koskevat tiedonannot tai mikä tahansa taloudellista tilannetta taikka varallisuus- tai rahoitusasema koskeva tieto, jonka yhtiö on velvollinen esittämään itsestään tai konsernista, johon se kuuluu?
- 2) Kun otetaan huomioon, että kullakin jäsenvaltiolla on velvollisuus säätää ensimmäisessä direktiivissä 68/151/ETY ja neljännessä direktiivissä 78/660/ETY säädetyistä oikeudenvastaisista teoista aiheutuvista "asianmukaisista seuraamuksista", onko näitä direktiivejä ja erityisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 44 artiklan 3 kohdan g alakohtaa, ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ja 6 artiklaa sekä neljännen direktiivin 78/660/ETY⁽²⁾ 2 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa, sellaisena kuin tämä direktiivi on täydennettynä direktiivillä 83/349/ETY⁽³⁾ ja direktiivillä 90/605/ETY⁽⁴⁾, yhdessä luettuna tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion laille, jonka mukaan tiettyjen yhtiöoikeudellisten asiakirjojen (mm. taseen ja tuloslaskelman) julkistamista ja niissä olevien tietojen oikeellisuutta ja riittävyyttä koskevien velvollisuuksien rikkominen ei ole rangaistavaa, jos

- a) virhe on pelkästään laadullinen;

- b) yhtiötä koskevilla väärillä tiedoilla tai poisjätetyillä tiedoilla aiheutettu tilikauden tuloksen tai yhtiön nettovarallisuuden muutos ei ylitä tiettyä prosenttimääräistä alarajaa;

- c) annetaan tietoja, joilla kylläkin pyritään osakkaiden tai yleisön harhauttamiseen perusteettoman edun saamiseksi mutta jotka ovat seurausta arvioinneista, jotka erikseen tarkasteltuina poikkeavat todellisuudesta enintään tietyn kynnyksarvon määrällä;
- d) väärillä tiedoilla tai vilpillisillä laiminlyönneillä ja joka tapauksessa tiedonannoilla ja tiedoilla, jotka eivät anna oikeaa ja riittävää kuvaa yhtiön varallisuusasemasta, rahoitusasemasta ja taloudellisesta tiluksesta, ei muuteta konsernin varallisuusasemaa tai taloudellista asemaa ”merkittävästi”?
- 3) Kun otetaan huomioon, että kullakin jäsenvaltiolla on velvollisuus säätää ensimmäisessä direktiivissä 68/151/ETY ja neljännessä direktiivissä 78/660/ETY säädettyistä oikeudenvastaisista teoista aiheutuvista ”asianmukaisista seuraamuksista”, onko näitä direktiivejä ja erityisesti EY 44 artiklan 3 kohdan g alakohdtaa, ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohdtaa ja 6 artiklaa sekä neljännen direktiivin 78/660/ETY 2 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa, sellaisena kuin tämä direktiivi on täydennettynä direktiivillä 83/349/ETY ja direktiivillä 90/605/ETY, yhdessä luettuina tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion laille, jossa on yhtiöille ”niin yhtiön jäsenten kuin ulkopuolisten etujen” suojaamiseksi asetun julkistamisvelvollisuuden sekä oikeiden ja riittävien tietojen antamisvelvollisuuden laiminlyönnin varalta otettu käyttöön seuraamusjärjestelmä,
- a) jossa oikeus rangaistusvaatimuksen esittäminen on vakavampien tapausten (varallisuusvahinko) osalta annettu ainostaan osakkaille ja velkojille, mikä estää yleisen ja tehokkaan suojan antamisen ulkopuolisille,
- b) jossa lievemmat tapaukset (ei varallisuusvahinkoa eikä rangaistusvaatimusta) on luokiteltu pelkiksi rikkomuksiksi, mikä perusteluissa esiin tuoduista syistä johtaa Italian prosessijärjestelmässä tehottomuuteen, ja
- c) jossa rangaistusvaatimuksen myöhäisen peruuttamisen sallivan järjestelmän johdosta yksityiset asianosaiset pystyvät täydellisesti mitätöimään yhtiöiden avoimuudesta muodostuvalle oikeushyväille tarkoitettun suojan.

Italian tasavallan 15.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-24/03)

(2003/C 70/15)

Italian tasavalta on nostanut 15.1.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Italian tasavallan asiamiehenä on professori Umberto Leanza, avustajanaan valtionasiamies Maurizio Fiorilli.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

kumoaa 5.11.2002 tehdyn komission päätöksen K(2002) 4127 (1), jolla jätettiin EMOTR:n tukiosastosta maksettavan yhteisörahoituksen ulkopuolelle seuraavat Italian tasavallan toteuttamat menot:

- kertomuksen B.2.1 kohta – varainhoitovuosi 1999–2000 – hedelmät ja vihannekset – määrä: 68 050 euroa;
- kertomuksen B.2.1 kohta – varainhoitovuosi 2000–2001 – hedelmät ja vihannekset – määrä: 7 853 euroa;
- kertomuksen B.4.1.6 kohta – varainhoitovuosi 1998–1999 – viljan varastointi – määrä: 1 272 616,34 euroa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Hedelmät ja vihannekset

Komissio väittää, että Italian viranomaiset eivät ole täysin noudattaneet asetuksen N:o 2200/96 (2) (25 artikla) ja asetuksen N:o 659/97 (3) (9 artiklan 2 ja 3 kohta) säännöksiä, minkä seurauksena yhteisön markkinoilta poistamiskorvausta vahvistettaessa on ilmoitettu liian alhaiset määrät. Tämän vuoksi komissio on vahvistanut yhteisön markkinoilta poistamiskorvauksen korkeaksi.

Kantaja väittää kuitenkin, että Italian viranomaiset ovat toimitaneet voimassa olevien yhteisön sääntöjen mukaisesti riittävästi tietoja komissiolle, jolla olisi ollut mahdollisuus oikaista yhteisön markkinoilta poistamiskorvausta siten, että se olisi poikennut vain vähän maksajaviraston ilmoittamasta lopullisesta määrästä. Se, että komissio on laiminlyönyt oikaista yhteisön markkinoilta poistamiskorvausta, ei johdu Italian viranomaisista, jotka ovat ilmoittaneet, että korvauksen määrää on korjattava ja ovat antaneet määriä koskevat tiedot.

(1) EYVL L 65, 14.3.1968, s. 8.

(2) EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

(3) EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

(4) EYVL L 317, 16.11.1990, s. 60.

2. Viljan julkinen varastointi

Komissio väittää, että entinen AIMA, ostaessaan markkinointivuonna 1997-1998 maissia, ei ole vahvistanut ensimmäistä varastointipäivää tarjouksen hyväksymistä koskevassa ilmoituksessa, vaan on antanut hinnan vahvistamista koskevan määräjän kuluja siihen asti, kunnes tuen vastaanottaja käytännössä varastoi viljaa ensimmäistä kertaa. Komission mukaan EMOTR:n on pitänyt tästä syystä maksaa enemmän kuin jos AIMA ei olisi vahvistanut etukäteen mitään varastointipäivää, vaan olisi pitänyt lähtökohtana sitä, kun tarjouksen hyväksymistä koskeva kirje lähetettiin, jolloin kyseinen varastointi olisi ollut mahdollista aloittaa. Maksajavirasto AGEA ei ole samaa mieltä komission kanssa, koska asetuksessa N:o 689/92 ⁽⁴⁾ ei säädetä mitään siitä, että tuotteelle maksettavan hinnan laskennan perustana käytettäisiin tarjouksen hyväksymistä koskevan kirjeen lähettämistä seuraavaa päivää, ja lisäksi asetuksessa annetaan interventioelimerille valta vahvistaa tuotteen varastointisuunnitelma, mistä seuraa, että AIMA vahvistaa ohjelmansa tuen maksajan ja sen vastaanottajan kanssa sovitun mukaisesti.

3. Raakatupakka-alan palkkio

Euroopan tilintarkastustuomioistuimen tarkastuksessa todettiin, että tupakkalaadun 01 takuukynnys oli ylitetty markkinointivuonna 1998.

Tällainen virhe ei ole johtanut siihen, että erityiset takuukynnykset olisi ylitetty kyseisenä markkinointivuotena muiden laatujen osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 306, 8.11.2002, s. 26.

Komission päätös Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle.

⁽²⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 100, 17.4.1997, s. 22.

⁽⁴⁾ EYVL L 74, 20.3.1992, s. 18.

Bundesfinanzhofin 29.8.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Finanzamt Bergisch Gladbach vastaan Hans U. Hundt-Eßwein

(Asia C-25/03)

(2003/C 70/16)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 29.8.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 23.1.2003,

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Finanzamt Bergisch Gladbach vastaan Hans U. Hundt-Eßwein seuraaviin kysymyksiin:

1. Toimiiko sellainen henkilö, joka ostaa tai rakennuttaa asuinrakennuksen asuakseen siinä itse, asuinrakennuksen ostamisen tai rakennuttamisen osalta verovelvollisena, kun hän haluaa käyttää asuinrakennuksen tiettyä tilaa työhuoneenaan harjoittaakseen päätoimisen työnsä ohella itsenäistä ammattia?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

2. Kun määräosaisten yhteisöoikeuksien haltijat tai aviopuolisot tilaavat yhdessä investointihyödykkeen ja kun näiden henkilöiden muodostama yhteisöoikeusyksikkö ei itse harjoita liiketoimintaa, onko katsottava, että tällöin on kyse muun kuin verovelvollisen suorittamasta ostopäivästä, joka ei oikeuta ostohintaan sisältyvän arvonlisäveron vähentämiseen, vai ovatko yhteisöoikeusajat tämän suoritteen vastaanottajia?

Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

3. Kun aviopuolisot ostavat määräosaisten yhteisöoikeuksien haltijoina investointihyödykkeen ja kun hyödykettä käyttää liiketoimintaansa vain toinen heistä, kuuluuko oikeus ostohintaan sisältyvän arvonlisäveron vähentämiseen

- a) tälle yhdelle puolisolalle niin, että hän saa vähentää vain hänelle ostajana kuuluvaa suhteellista osuutta vastaavan määrän ostohintaan sisältyvästä arvonlisäverosta

vai

- b) onko hänellä direktiivin 77/388/ETY ⁽¹⁾ 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti oikeus vähentää se osa ostohintaan sisältyvästä verosta, joka vastaa liiketoimintakäytön osuutta hyödykkeen kokonaiskäytöstä?

4. Edellyttääkö vähennysoikeuden käyttäminen direktiivin 77/388/ETY 18 artiklan mukaan sitä, että direktiivin 77/388/ETY 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu lasku on annettu yksin kyseiselle aviopuolisolle tai yhteisöoikeuden haltijalle niin, että lasku koskee vain tämän henkilön suhteellista osuutta vastaavaa vastikkeeseen ja veron määrää, vai riittääkö se, että lasku on annettu yhteisöoikeuden haltijalle tai aviopuolisolle ilman tällaista jaottelua?

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 23.1.2003 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-27/03)

(2003/C 70/17)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 23.1.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat G. Valero Jordana ja Van Beek.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole

31.12.1998 mennessä varmistanut Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen, Flanderin hallintoalueen tai Vallonian hallintoalueen osalta direktiivin 91/271/ETY⁽¹⁾ 3 ja 5 artiklan mukaisten yhdyskuntajätevesien puhdistus- ja viemäröintijärjestelmien käyttöönottoa,

komissiolle ei ole lähetetty Vallonian hallintoalueen osalta direktiivin 91/271/ETY 17 artiklan mukaista täytäntöönpanoa koskevaa ohjelmaa direktiivissä säädettyssä määräjassa ja

komissiolle ei ole lähetetty Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen osalta täytäntöönpanoa koskevaa sellaista ohjelmaa, jossa olisi noudatettu neuvoston direktiivin 91/271/ETY 17 artiklassa säädettyistä kansallisten ohjelmien raportointimalleista 28 päivänä heinäkuuta 1993 tehdystä komission päätöksessä 93/481/ETY⁽²⁾ säädettyä muotoa kokonaisuudessaan,

- velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueella ja suurimmassa osassa Flanderin hallintoalueen taajamia ei ole noudatettu asetettua päivämäärää, joka oli 31.12.1998, jolloin yhdyskuntajätevesien puhdistus- ja viemäröintijärjestelmät oli otettava käyttöön. Vallonian hallintoalueella sijaitsevien 44 sellaisen taajaman, joiden asukasvastineluku on yli 10 000, yhdyskuntajätevesien johtaminen pilaa vesistöä Flanderin ja Alankomaiden alueella ja Belgian ja Alankomaiden Pohjanmeren rannikolla. Vallonian hallintoalueen olisi pitänyt siksi soveltaa direktiivin 5 artiklan 5 kohtaa ja määrätä kolmansia koskevasta käsittelystä kyseisten kuntien osalta.

- Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoaluetta koskeva täytäntöönpano-ohjelmaa ei sisällä päätöksessä 93/481/ETY olevan taulukon 2.3 perusteella vaadittavaa tietoa haavoittumiselle alttiiksi alueeksi katsottaviin keräilyvesiin vettä johtavien viemäröintijärjestelmien lukumäärästä ja suorituskvyyvystä.
- Valloniaa koskevan täytäntöönpano-ohjelman siitä osasta, joka koskee direktiivin 3 artiklan täytäntöönpanoa normaaleiden alueiden osalta, käy ilmi, että sellaisten viemäröintijärjestelmien, joihin asukasvastineluvultaan (avl) yli 15 000 suuruisten taajamien on määrä liittyä, on määrä saavuttaa niiden lopullinen suorituskvyyky vasta 31.12.2005, vaikka direktiivissä on asetettu täksi päivämääräksi 31.12.2000. Lisäksi Valloniaa koskevan ohjelman siitä osasta, joka koskee direktiivin 4 artiklan täytäntöönpanoa normaaleiden alueiden osalta, käy ilmi, että jätevedenpuhdistamoiden, joihin sellaisten taajamien, joiden asukasvastineluku (avl) on suurempi kuin 15 000 ja pienempi kuin 150 000, on määrä liittyä, on määrä saavuttaa niiden lopullinen suorituskvyyky vasta 31.12.2005, vaikka direktiivissä on asetettu täksi päivämääräksi 31.12.2000.

⁽¹⁾ Yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/271/ETY (EYVL L 135, s. 40.).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivin 93/481/ETY 17 artiklassa säädettyistä kansallisten ohjelmien raportointimalleista 28 päivänä heinäkuuta 1993 tehty komission päätös 93/481/ETY (EYVL L 226, s. 23).

Symvoulío tis Epikrateiasin 23.10.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Epikouriko Kefalaio Asfaliseos Evthinis ex Atychimaton Autokiniton vastaan kehitysministeri

(Asia C-28/03)

(2003/C 70/18)

Symvoulío tis Epikrateias on pyytänyt 23.10.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.1.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Epikouriko Kefalaio Asfaliseos Euthynis ex Atychimaton Autokiniton vastaan kehitysministeri seuraavaan kysymykseen:

Kun otetaan huomioon erityisesti muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 73/239/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on täydennettynä ja muutettuna

toisella neuvoston direktiivillä 88/357/ETY⁽²⁾ ja kolmannella neuvoston direktiivillä 92/49/ETY⁽³⁾, 15 ja 16 artiklassa sekä henkivakuutuksen ensivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 79/267/ETY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna toisella neuvoston direktiivillä 90/619/ETY⁽⁵⁾ ja kolmannella neuvoston direktiivillä 92/96/ETY⁽⁶⁾, 17 ja 18 artiklassa säädetty, voiko kansallinen lainsäätäjä säätää, että tilanteessa, jossa vakuutusyhtiö joutuu konkurssiin tai asetetaan selvitystilaan tai jossa se joutuu vastaavanlaiseen maksukyvyttömyystilanteeseen, saatavat, jotka perustuvat työntekijän ja kyseisen yhtiön väliseen työsuhteeseen, maksetaan kyseisen yhtiön vakuutusteknisen vastuuvelan kattavista varoista etuoikeutetusti ennen niitä saatavia, joita on niillä, joilla on vakuutus sopimukseen perustuvia oikeuksia, ja näiden yleisseuraannon tai erityisseuraannon saajilla?

(1) EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3.

(2) EYVL L 172, 4.7.1988, s. 1.

(3) EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1.

(4) EYVL L 63, 13.3.1979, s. 1.

(5) EYVL L 330, 29.11.1990, s. 50.

(6) EYVL L 360, 9.12.1992, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 27.1.2003 ITEC-Instituto Tecnológico para a Europa Comunitáriaa vastaan nostama kanne

(Asia C-29/03)

(2003/C 70/19)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa 27.1.2003 kanteen (joka saapui ensiksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 17.1.2003) ITEC-Instituto Tecnológico para a Europoa Comunitáriaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat G. Braga da Cruz ja C. Giolito ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin velvoittaa vastaajan

- maksamaan kantajalle 69 089,84 euroa, josta pääoman osuus on 62 236,65 euroa ja 31.12.2002 asti 6,28 prosentilla laskettujen korkojen osuus 6 853,19 euroa,
- maksamaan 10,71 euroa jokaiselta päivältä tämän saman prosenttiluvun mukaisena korkona 31.12.2002 alkaen aina saatavan täysimääräiseen suorittamiseen saakka,
- maksamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Sopimuksen yleisten sopimusehtojen 7 artiklan mukaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella, ja jos ratkaisuun haetaan muutosta, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta käsitellä kanne, jolla riitautetaan kyseisen sopimuksen pätevyys, soveltaminen tai tulkinta.

Koska vastaaja ei ole palauttanut komissiolle edellä mainittuja komission sille liikaa maksamia summia, vastaaja ei ole noudattanut sopimuksen mukaisia velvoitteitaan.

Euroopan yhteisöjen komission 27.1.2003 ITEC-Instituto Tecnológico para a Europa Comunitáriaa vastaan nostama kanne

(Asia C-30/03)

(2003/C 70/20)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa 27.1.2003 kanteen (joka saapui ensiksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 17.1.2003) ITEC-Instituto Tecnológico para a Europoa Comunitáriaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat G. Braga da Cruz ja C. Giolito ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin velvoittaa vastaajan

- maksamaan kantajalle 29 538,01 euroa, josta pääoman osuus on 26 105,97 euroa ja 31.12.2002 asti 5,25 prosentilla laskettujen korkojen osuus 3 432,04 euroa,
- maksamaan 3,75 euroa jokaiselta päivältä tämän saman prosenttiluvun mukaisena korkona 31.12.2002 alkaen aina saatavan täysimääräiseen suorittamiseen saakka,
- maksamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Sopimuksen yleisten sopimusehtojen 12 artiklan 2 kohdan mukaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella, ja jos asiassa haetaan muutosta, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta käsitellä kanne, jolla riitautetaan kyseisen sopimuksen pätevyys, soveltaminen tai tulkinta.

Koska vastaaja ei ole palauttanut komissiolle edellä mainittuja komission sille liikaa maksamia summia, vastaaja ei ole noudattanut sopimuksen mukaisia velvoitteitaan.

Conseil d'État'n, section d'administration, 27.12.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fabricom SA vastaan Belgian valtio

(Asia C-34/03)

(2003/C 70/21)

Conseil d'État, section d'administration, on pyytänyt 27.12.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.1.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Fabricom SA vastaan Belgian valtio seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY⁽¹⁾, erityisesti sen 3 artiklan 2 kohdan, julkisia tavaranhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/36/EY⁽²⁾, erityisesti sen 5 artiklan 7 kohdan, julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/EY⁽³⁾, erityisesti sen 6 artiklan 6 kohdan, ja julkisia palveluhankintoja, julkisia tavaranhankintoja ja julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annettujen direktiivien 92/50/ETY, 93/36/EY ja 93/37/EY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/52/EY⁽⁴⁾, erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan sekä suhteellisuusperiaatteen, kaupan ja teollisuuden vapauden ja omaisuuden suojaa koskevan oikeuden, joka taataan erityisesti ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn sopimuksen 20 päivänä maaliskuuta 1952 tehdystä lisäpöytäkirjassa, vastaista se, ettei osallistumishakemusta eikä tarjousta rakennusurakoita, tavarantoimituksia tai palveluja koskevaan julkiseen hankintaan saa tehdä kukaan sellainen henkilö, jonka tehtävä on ollut kyseisten rakennusurakoiden, tavarantoimitusten tai palvelujen tutkiminen, kokeilu, selvittely tai kehittäminen, kun tälle henkilölle ei ole jätetty mahdollisuutta osoittaa, ettei hänen kyseisen tapaukseen liittyvissä olosuhteissa saamansa kokemus ole voinut vääristää kilpailua?
- 2) Onko vastaus ensimmäiseen kysymykseen erilainen, jos edellä mainittuja direktiivejä, joita tarkastellaan yhdessä

saman periaatteen, vapauden ja oikeuden kanssa, tulkitaan siten, että niissä tarkoitetaan ainoastaan yksityisiä yrityksiä tai sellaisia yrityksiä, jotka ovat tehneet suoritukset korvausta vastaan?

- 3) Voidaanko julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenakmenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/665/ETY⁽⁵⁾, erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 5 artiklaa, tulkita niin, että hankintayksikkö voi tarjousten tarkastelemista koskevan menettelyn loppuun asti kieltää sen, että menettelyyn osallistuu sellaiseen henkilöön sidossuhteessa oleva yritys, jonka tehtävä on ollut rakennusurakoiden, tavarantoimitusten tai palvelun tutkiminen, kokeilu, selvittely tai kehittäminen, vaikka hankintayksikön sitä tiedustellessa tämä yritys vakuuttaa, ettei se saa mitään perusteetonta etua, joka voi vääristää tavanomaisia kilpailuolosuhteita?

⁽¹⁾ EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 199, 9.8.1993, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 199, 9.8.1993, s. 54.

⁽⁴⁾ EYVL L 328, 28.11.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 33.

Euroopan yhteisöjen komission 31.1.2003 Irlantia vastaan nostama kanne

(Asia C-35/03)

(2003/C 70/22)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 31.1.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan. Kantajan asiamiehenä toimii N. Yerrell, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- a) toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY⁽¹⁾ noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, tai koska se ei ole varmistanut, että työmarkkinaosapuolet ovat kyseiseen päivään mennessä ottaneet käyttöön tarvittavat toimenpiteet sopimusteitse ja/tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle
- b) velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

EY 249 artikla, jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, sisältää implisiitaisesti veloitteen, jonka mukaan jäsenvaltioiden tulee noudattaa direktiivin täytäntöönpanolle säädettyä määräaika. Määräaika päättyi 10.7.2001 ilman, että Irlanti olisi toteuttanut komission vaatimuksissaan viittaaman direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimia.

(¹) EYVL L 175, 10.7.1999, s. 43.

BioID AG:n, konkurssissa, 3.2.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-91/01, BioID AG, konkurssissa, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 5.12.2002 antamasta tuomiosta

(Asia C-37/03 P)

(2003/C 70/23)

BioID AG, konkurssissa, on valittanut 3.2.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-91/01, BioID AG, konkurssissa, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 5.12.2002 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajana on Rechtsanwalt, Dr. Axel Nordemann, asianajotoimisto Boehmert & Boehmert, Meinekestr. 26, D-10719 Berliini, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 5.12.2002 asiassa T-91/01, BioID AG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), antaman tuomion (¹),
2. kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 20.2.2001 asiassa R 538/1999-2 tekemän päätöksen,

3. velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen ehdottoman hylkäysperusteen virheellinen ja liian laaja tulkinta: Haettu tavaramerkki kykenee keskivertokuluttajan suhteen yksilöimään ne tavarat ja palvelut, joita varten rekisteröintiä on haettu ja näin ollen erottamaan valittajan tavarat ja palvelut muiden yritysten tavaroista ja palveluista. Tavaramerkki, joka muodostuu sanan ja siihen liitettyjen graafisten elementtien jakamattomasta kokonaisuudesta, täyttää ilman muuta tehtävän taata, että kaikki sillä varustetut tavarat tai palvelut on tuotettu tai jaeltu yhden ja saman, niiden laadusta vastaavan yrityksen valvonnassa.
- Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi tulkinut oikein direktiivin 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista hylkäysperustetta, sen olisi tämän jälkeen pitänyt tutkia toista kanneperustetta, joka koskee 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkomista, ja tehdä se johtopäätös, että tavaramerkkiä, jonka rekisteröintiä on haettu, ei esitettyjen tosiseikkojen perusteella koske myöskään se ehdoton hylkäysperuste, että tavaramerkki muodostuu yksinomaan kuvailevista merkeistä ja merkinnoista. Asia on näin ollen työjärjestyksen 54 artiklassa tarkoitettussa mielessä valmis ratkaistavaksi.

(¹) Ei vielä julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Euroopan yhteisöjen komission 3.2.2003 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-38/03)

(2003/C 70/24)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.2.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat L. Ström ja F. Simonetti, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- a) toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut EY 28 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on:
- määritellyt ne tekniset vaatimukset, jotka on asetettu sosiaaliturvajärjestelmästä korvattaville pyörätuoleille niin, että korvattavien pyörätuolien luettelosta on jätetty pois CE-merkinnällä varustettuja pyörätuoleja, jotka eivät täytä tiettyjä, erityisesti etu- ja takapyörien halkaisijaa, istuin- ja selkäosan päällistä ja täytettä, tasojen ja poikittaistukien mittoja, niska-tukea ja/tai erilaisia jalkatukia koskevia vaatimuksia
 - määritellyt elinkeinonharjoittajan tavaravalikoimalle yleisiä edellytyksiä, jotta pyörätuolit voidaan sisällyttää korvattavien pyörätuolien luetteloon; näitä edellytyksiä ovat erityisehdot ilman omaa voimanlähdettä oleville invalidiajoneuvoille, samoin kuin omalla voimanlähteellä varustetuille invalidiajoneuvoille asetetut erityisehdot, joiden mukaan ajoneuvoja on oltava saatavilla vähimmäismitat täyttävillä istuimilla varustettuina
 - määritellyt liian ankarasti luettelon korvattavista laitteista
- b) velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Pyörätuolit ovat lääkinnällisistä laitteista annetun neuvoston direktiivin 93/42/ETY⁽¹⁾ mukaisia lääkinnällisiä laitteita. Tästä seuraa, että pyörätuoleja, joihin on kiinnitetty mainitun direktiivin 17 artiklassa tarkoitettu CE-merkintä, on voitava markkinoida vapaasti kaikissa jäsenvaltioissa. Pyörätuolien korvattavuus määrää pitkälle sen, pääsevätkö ne Belgian markkinoille, koska pyörätuolien hinnat ovat usein korkeita ja sen vuoksi korvattavuus on ratkaisevan tärkeä potilaan valintaa ohjaava tekijä. Belgian määrittelemät tekniset edellytykset ovat siis omiaan asettamaan esteitä yhteisöjen kaupankäynnille. Kansanterveyttä koskevat syyt eivät voi oikeuttaa korvattavuudelle asetettujen teknisten vaatimusten säilyttämistä, koska kaikkien niiden pyörätuolien, joihin on kiinnitetty CE-merkintä, oletetaan täyttävän direktiivin 93/42/ETY mukaiset turvallisuuteen liittyvät ehdot. Belgian viranomaiset eivät ole myöskään ilmoittaneet, miten se, että invalidiajoneuvojen korvattavuuden edellytykseksi on asetettu tiettyjä teknisiä edellytyksiä, voi edesauttaa sairausvakuutusjärjestelmän rahoituksen tasapainon säilyttämistä. Vaatimus pyörätuolin istuimen vähimmäis-levydestä ei myöskään palvele käyttäjien ja muiden henkilöiden terveydensuojelua ja turvallisuutta koskevia vaatimuksia.

Yhteisöjen tuomioistuin ei ole tähän mennessä määritellyt yhtään Belgian viranomaisten esittämistä seikoista (potilaiden suojeleminen hinnoittelulta ja markkinoiden todellisuus) pakottavaksi vaatimukseksi, joka voisi oikeuttaa määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavan toimenpiteen. Komission mukaan jopa 9 kuukauden käsittelyaikaa sellaisten pyörätuolien korvattavuuden hyväksymiseksi, jotka on varustettu CE-merkinnällä ja jotka näin ollen ovat direktiivissä 93/42/ETY asetettujen kansanterveyden ja turvallisuuden vaatimusten mukaisia, ei voida pitää kohtuullisena käsittelyaikana.

⁽¹⁾ Lääkinnällisistä laitteista 14 päivänä kesäkuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/42/ETY (EYVL L 169, 12.7.1993, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 3.2.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston yhdistetyissä asioissa T-74/00, T-76/00, T-83/00, T-84/00, T-85/00, T-132/00, T-137/00 ja T-141/00, Artegoda GmbH, Bruno Farmaceutici ym., Schuck GmbH, Laboratorios Roussel Lda, Laboratoires Roussel Diamant Sàrl, Roussel Iberica SA, Gerot Pharmazeutica GmbH, Cambridge Healthcare Supplies Ltd ja Laboratoires pharmaceutiques Trenker SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 26.11.2002 antamasta tuomiosta

(Asia C-39/03 P)

(2003/C 70/25)

Euroopan yhteisöjen komissio, edustajinaan R. Wainwright ja H. Støvlbæk, avustajanaan B. Wägenbauer, prosessiosoite Luxemburgissa, on valittanut 3.2.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston yhdistetyissä asioissa T-74/00, T-76/00, T-83/00, T-84/00, T-85/00, T-132/00, T-137/00 ja T-141/00, Artegoda GmbH, Bruno Farmaceutici ym., Schuck GmbH, Laboratorios Roussel Lda, Laboratoires Roussel Diamant Sàrl, Roussel Iberica SA, Gerot Pharmazeutica GmbH, Cambridge Healthcare Supplies Ltd ja Laboratoires pharmaceutiques Trenker SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 26.11.2002 antamasta tuomiosta.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 26.11.2002 antaman tuomion yhdistetyissä asioissa T-74/00, T-76/00, T-83/00, T-84/00, T-85/00, T-132/00, T-137/00 ja T-141/00
- velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitusperusteet ja oikeudellinen arviointi

- Lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 75/319/ETY⁽¹⁾ 15 a artiklan 1 kohdan ja 12 artiklan noudattamatta jättäminen: Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti jättänyt tutkimatta direktiivin 75/319/ETY 15 a artiklan 1 kohdan sanamuodon. Jos tämä artikla koskisi ainoastaan 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vastavuoroisen tunnustamisen menettelyä, yhteisön lainsäätäjä olisi ilmaissut sen erityisellä sanamuodolla. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tapa lukea säännöstä johtaa siihen, että III luku, joka koostuu kuitenkin 8–15 c artiklasta, sisältää vain yhden säännöksen. Tulkinnan, jonka mukaan 15 a artiklan 1 kohdassa viitataan direktiivin 75/319/ETY koko III lukuun, vahvistavat tämän säännöksen tarkoitus sekä jäsenvaltioiden ja yhteisön välinen toimivallan jako. Direktiivin 75/319/ETY 15 a artiklan (ns. follow-up -menettely) ja 10, 11 ja 12 artiklalla on sama tavoite, ja on perusteltua tulkita 15 a artiklaa siten, että sitä sovelletaan kaikissa III luvun menettelyissä. Se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on sivuuttanut toimivallan jaon 15 a artiklan 1 kohdan osalta, on seurausta direktiivin 75/319/ETY III luvun kaikille muille säännöksille ominaisen toimivallan jaon sivuuttamisesta. Kyseinen luku ei sisällä komission yksinomaista toimivaltaa vastaakohtana jäsenvaltioiden yksinomaiselle toimivallalle, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin virheellisesti väittää. Kyseisessä III luvussa otetaan käyttöön menettelyjä, joilla pyritään yhteiseen tavoitteeseen eli kansanterveyden suojeluun ja sisämarkkinoiden toteuttamiseen lääkkeiden osalta, noudattamalla 10, 11 ja 12 artiklassa olevia keinoja ja 15 a artiklassa olevaa follow-up -menettelyä. Jokainen näistä säännöksistä kuuluu järjestelmään, jossa toimivalta on jaettua ja täydentävää ja jossa jäsenvaltiot ovat siis edelleen toimivaltaisia antamaan ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden markkinoille saattamista koskevia lupia, ja yhteisö, jota edustaa komissio, puuttuu asiaan aina, kun kyseisissä artikloissa tarkoitetuissa eri tapauksissa näin edellytetään. Tämän jälkeen jäsenvaltiot panevat tässä yhteydessä tehdyt komission päätökset täytäntöön.

- (Toissijaisesti) Neuvoston direktiivin 75/319/ETY 15 a artiklan noudattamatta jättäminen: Kyseistä artiklaa sovelletaan kansallisiin markkinoille saattamista koskeviin lupiin, jotka jäsenvaltiot ovat yhdenmukaistaneet 12 artiklan mukaisen neuvoa-antavan menettelyn jälkeen.

- Lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 65/65/ETY⁽²⁾ 11 artiklan noudattamatta jättäminen: Edellyttäessään uusien tieteellisten tietojen olemassaoloa markkinoille saattamista koskevan luvan lykkäämiseksi tai peruuttamiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin soveltaa kriteeriä, joka ei sisälly 11 artiklaan. Rajoittaessaan tieteellisen tiedon käsitteen puhtaasti lääkettä koskeviin tietoihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jättää huomiotta, että yksi markkinoille saattamista koskevan luvan lykkäämisessä tai peruuttamisessa huomioon otettava seikka on terapeuttinen teho. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jättää huomiotta myös sen, että terapeuttisen tehon määritelmä riippuu tieteellisten asiantuntijoiden suorittamasta arvioinnista tieteellisiin tietoihin nähden ja että näin ollen ei voida keinotekoisesti pitää erillään lääketieteellisiä ja tieteellisiä tietoja aineesta ja arviointia aineen vaikutuksista, jotka ovat selvittämättömien yhteyksiensä vuoksi itsessään tieteellistä tietoa, jota ei voida sivuuttaa direktiivin 65/65/ETY 11 artiklan yhteydessä.
- (Toissijaisesti) Ennalta varautumisen periaatteen loukkaaminen.
- Todistustaakkaa koskevan periaatteen loukkaaminen: Ei ole komission, vaan markkinoille saattamista koskevien lupien haltijoiden asiana näyttää toteen, että kyseisillä lääkkeillä on uusissa tieteellisissä kriteereissä edellytetty terapeuttinen teho.
- Laillisuusvalvonnan rajojen ylittäminen: Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korvaa omilla arvioinneillaan lääkevalmistekomitean suuntaviivoista ja kansallisista suuntaviivoista, jotka on mainittu 31.8.1999 annetuissa lääkevalmistekomitean lausunnoissa, kyseiset suuntaviivat laatineiden ja arvioineiden tiedemiesten arvioinnit.
- Tosiseikkojen vääristäminen

⁽¹⁾ EYVL L 147, s. 13.

⁽²⁾ EYVL 1965, 22, s. 369.

Euroopan yhteisöjen komission 3.2.2003 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-43/03)

(2003/C 70/26)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 3.2.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Luca Visaggio.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista annetun neuvoston direktiivin 95/53/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/77/EY 2 artiklan 1 kohdan ja EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ilmoittanut näitä komissiolle
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artikla, jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu, velvoittaa jäsenvaltiot noudattamaan direktiivin täytäntöönpanolle asetettua määräaika. Italian tasavalta ei ole antanut 29.12.2001 päättäneeseen määräaikaan mennessä komission kanteessa tarkoitettuja, direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan 7.2.2003 komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-46/03)

(2003/C 70/27)

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on nostanut 7.2.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen komissiota vastaan. Kantajan asiamies on P. Ormond, avustajinaan barrister D. Lloyd Jones, QC, ja barrister S. Lee, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) kumoaa EY 230 ja EY 231 artiklan mukaisesti seuraavat toimenpiteet:
 - a. komission 22.11.2002 päivättyyn kirjeeseen sisältyvä päätös vapauttaa 11 632 600 euron määrä sellaisten kustannusten osalta, jotka aiheutuivat Manchester/Salford/Trafford 2 -toimintaohjelmasta eli MST 2:sta

- b. myöhemmin Yhdistyneelle kuningaskunnalle tunte-mattomana päivänä vuoden 2002 joulukuussa tai vuoden 2003 tammikuussa tehty päätös vapauttaa nämä määrät
- c. tällaisten päätösten mukaisesti toteutetut toimenpi-teet, joihin kuuluu kyseisten määrien vapauttaminen
- d. komission 22.11.2002 päivättyyn kirjeeseen sisälty-vä päätös antaa Yhdistyneelle kuningaskunnalle EAKR:n varoista jo maksettua 9 272 767 euron suuruista määrää koskeva perintämääräys niiden kustannusten osalta, jotka aiheutuivat MST 2:sta, ja
- e. tällaisen päätöksen mukaisesti toteutetut toimenpi-teet.

- 2) julistaa EY 231 artiklan mukaisesti kunkin näistä toimen-piteistä mitättömäksi.
- 3) toteaa EY 241 artiklan mukaisesti, että jos komission tulkinta asetuksen N:o 1260/99 (1) 52 artiklan 5 kohdasta ja/tai komission päätöksen C(92)1358/8 liitteessä olevas-ta 10 artiklasta on oikea, kyseisiä toimenpiteitä ei sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.
- 4) velvoittaa komission korvaamaan Yhdistyneelle kunin-gaskunnalle tästä menettelystä aiheutuvat oikeudenkäyn-tikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) EAKR:n 11 632 600 euron tuen vapaut-taminen

Kantaja väittää, että komissio teki oikeudellisen virheen ja/ tai erehtyi tulkinnassa ja/tai teki ilmeisen arviointivirheen päätellessään, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ollut noudatta-nut asetuksen N:o 1260/1999 52 artiklan 5 kohtaa, ja päätelmissään, jotka koskivat tällaisen noudattamatta jättämi-sen seurausta.

Kantaja väittää, että asetuksen 52 artiklan 5 kohdassa säädettyä seuraamusta sovelletaan vain, kun lopullista maksupyyntöä ei ole toimitettu 31.3.2001 mennessä, ja että asetuksessa edellytetään ainoastaan, että lopullinen maksupyyntö on toimi-tettu säädettyyn päivään mennessä. Asetuksessa ei edellytetä, että pyyntö on toimitettava tietyssä muodossa.

Asetuksessa ei erityisesti edellytetä, että lopullinen maksupyyntö on tehtävä menojen todentamista koskevalla EAKR:n vaki-olomakkeella, jota tähän tarkoitukseen yleensä käytetään. Komissio teki näin ollen oikeudellisen virheen päätellessään, että se, että lopullista maksupyyntöä ei tehty kyseisellä lomak-keella, johti 52 artiklan 5 kohdassa säädetyn seuraamuksen määräämiseen.

Kantaja väittää, että komissiolle toimitetut asiakirjat olivat 52 artiklan 5 kohdan mukainen lopullinen maksupyyntö ja että päätellessään päinvastaista komissio teki oikeudellisen virheen ja/tai ilmeisen arviointivirheen.

Kantaja väittää myös, että komission asetusta koskeva tulkinta loukkaa oikeusvarmuuden periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta.

Kantaja väittää, että jos komission tulkinta asetuksen 52 artiklan 5 kohdasta ja/tai sen päätöksen C(92) 1358/8 liitteestä on oikea, kyseisten säännösten ehdottomuus on suhteellisuusperiaatteen vastaista. Nämä säännökset loukkaavat lisäksi oikeusvarmuuden periaatetta, koska ne eivät ole riittävän selviä ja täsmällisiä, ja kantaja väittää, että tässä tilanteessa asetuksen ja päätöksen säännöksiä ei EY 241 artiklan perusteella sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

Kantaja väittää, että komission 22.11.2002 päivättyyn kirjeeseen sisältyvässä päätöksessä ei esitetä pääasiallisia oikeudellisia seikkoja ja tosiseikkoja, joihin se perustuu, ja että se on siksi kumottava perustelujen puuttumisen vuoksi.

2) Päätös vaatia EAKR:n 9 272 767 euron tuen palauttamista

Kantaja väittää, että 22.11.2002 päivättyyn kirjeeseen, jolla komissio ilmoitti Yhdistyneelle kuningaskunnalle, että sen oli annettava 9 272 767 euron suuruisen määrän perintämääräys, sisältyvä päätös on kumottava seuraavista syistä:

- komissio teki oikeudellisen virheen ja/tai erehtyi tulkinna ja/tai teki ilmeisen arviointivirheen
- päätös loukkasi hyvän hallinnon, yhteisön yhteisvastuun ja alueellisen yhteistyön periaatetta sekä yhteisön toimielinten ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyöperiaatetta (EY 10 artikla)
- riittävien perustelujen puuttuminen.

⁽¹⁾ Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999 (EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 10.2.2003 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-48/03)

(2003/C 70/28)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 10.2.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Portugalin tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Ana Maria Alves Vieira, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut rehu-seosten pitämisestä kaupan annettua neuvoston direktiivin 79/373/ETY ja rehuaineiden liikkuvuudesta annettua neuvoston direktiivin 96/25/EY muuttamisesta 10 päivänä huhtikuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/16/EY ⁽¹⁾ mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,
- velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 2.5.2001.

⁽¹⁾ EYVL L 105, 6.5.2000, s. 36.

Cour d'appel de Rennes, 7. jaosto, 5.2.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Alain Rousseau vastaan Association Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (CERAFEL)

(Asia C-49/03)

(2003/C 70/29)

Cour d'appel de Rennes, 7. jaosto, on pyytänyt 5.2.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen

tuomioistuimeen 10.2.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Alain Rousseau vastaan Association Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (CERAFEL) seuraavaan kysymykseen:

Silloin kun jäsenvaltio soveltaa 18.5.1973 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1035/72 ⁽¹⁾ 15 b artiklan 1 ja 8 kohtaa velvoittamalla tietyn tuottajajärjestön hallintoalueella toimivat tuottajat, jotka eivät ole tämän järjestön jäseniä, noudattamaan tiettyjä tuotantoa ja myyntiä koskevia sääntöjä ja saattamalla ne näin velvollisiksi suorittamaan kokonaan tai osittain jäsentuottajien tavoin järjestön jäsenmaksut, voiko luonnonmukaisia tuotantomenetelmiä käyttävä maanviljelijä perustellusti vedota syrjintäkiellon periaatteen loukkaamiseen ja onko tällainen väite hyväksyttävä, ottaen huomioon 24.6.1991 annetun neuvoston asetuksen N:o 2092/91 ⁽²⁾ 3 artikla ja muun muassa se, että säännöt, jotka tuottajajärjestö on laatinut tuotteiden markkinoilta vetämisestä tekevät järjestön toiminnasta täysin tai lähes merkityksettömän kyseisen maataloustuottajan kannalta?

(1) Maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2092/91 (EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1).

(2) Hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 18 päivänä toukokuuta 1972 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1035/72 (EYVL L 118, 20.5.1972, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 14.2.2003 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-66/03)

(2003/C 70/30)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 14.2.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamies on N. Yerrell, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- a) toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut ensimmäisen työperäisen altistumisen viiteraja-arvojen luettelon laatimisesta työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY täytäntöönpanemiseksi 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/39/EY ⁽¹⁾ noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä ainakaan ilmoittanut siitä komissiolle, ja
- b) velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 31.12.2001.

⁽¹⁾ EYVL L 142, 16.6.2000, s. 47.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä tammikuuta 2003

asiassa T-53/00, Serena Angioli vastaan Euroopan yhteisö-
jen komissio ⁽¹⁾

*(Henkilöstö – Kumoamiskanne – Sisäinen kilpailu välikais-
ten toimihenkilöiden vakinaistamiseksi – Hakijan jättämi-
nen merkitsemättä soveltuvien hakijoiden luetteloon – Valin-
talautakunnan työskentelyn salassapito)*

(2003/C 70/31)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-53/00, Serena Angioli, kotipaikka Bryssel, edustaji-
naan asianajajat G. Vandersanden ja L. Levi, prosessiosoite
Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asia-
miehenään C. Berardis-Kayser), jossa kantaja vaatii, että ensim-
mäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa 28.5.1999 tehdyn
komission päätöksen olla merkitsemättä kantajaa väliaikaisten
toimihenkilöiden vakinaistamiseksi järjestetyn sisäisen kilpai-
lun COM/TA/2/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon sekä
kaikki valintalautakunnan ja nimittävän viranomaisen sen
jälkeen tekemät päätökset, ensimmäisen oikeusasteen tuo-
mioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: puheenjoh-
taja R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on
23.1.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seu-
raava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluis-
taan.

(¹) EYVL C 135, 13.5.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

15 päivänä tammikuuta 2003

yhdistetyissä asioissa T-377/00, T-379/00, T-380/00,
T-260/01 ja T-272/01, Philip Morris International Inc. ym.
vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

*(Päätös kanteen nostamisesta kolmannen valtion tuomiois-
tuimessa – Kumoamiskanne – EY 230 artiklan 4 kohdassa
tarkoitettun päätöksen käsite – Tutkittavaksi ottaminen)*

(2003/C 70/32)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Yhdistetyissä asioissa T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/
01 ja T-272/01, Philip Morris International Inc., kotipaikka
Rye Brook, New York (Yhdysvallat), edustajinaan asianajajat
É. Morgan de Rivery ja J. Derenne, prosessiosoite Luxembur-
gissa, kantajana asioissa T-377/00 ja T-272/01, R. J. Reynolds
Tobacco Holdings, Inc., kotipaikka Winston-Salem, Pohjois-
Carolina (Yhdysvallat), RJR Acquisition Corp., kotipaikka Wil-
mington, New Castle, Delaware (Yhdysvallat), R. J. Reynolds
Tobacco Company, kotipaikka Jersey City, New Jersey (Yhdys-
vallat), R. J. Reynolds Tobacco International, Inc., kotipaikka
Dover, Kent, Delaware (Yhdysvallat), edustajinaan solicitor
P. Lomas ja asianajaja O. Brouwer, prosessiosoite Luxembur-
gissa, kantajina asioissa T-379/00 ja T-260/01, Japan Tobacco,
Inc., kotipaikka Tokio (Japani), edustajinaan solicitor P. Lomas
ja asianajaja O. Brouwer, prosessiosoite Luxemburgissa, asiassa
T-380/00, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehi-
nään aluksi X. Lewis ja C. Ladenburger, ja sittemmin C. Dock-
sey ja Ladenburger), jota tukevat Euroopan parlamentti (asia-
miehinään R. Passos ja A. Baas), Espanjan kuningaskunta
(asiamiehenään R. Silva de Lapuerta), Ranskan tasavalta (asia-
miehenään G. de Bergues), Italian tasavalta (asiamiehenään
U. Leanza), Portugalin tasavalta (asiamiehinään L. Fernandes ja
Â. Cortesão de Seça Neves), Suomen tasavalta (asiamiehinään
T. Pynnä ja E. Bygglin), asioissa T-377/00, T-379/00, T-380/
00, T-260/01 ja T-272/01, Saksan liittotasavalta (asiamiehi-
nään W.-D. Plessing ja M. Lumma), Helleenien tasavalta
(asiamiehenään V. Kontolaimos), asioissa T-260/01 ja T-272/
01, Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehinään asioissa
T-260/01 ja T-272/01, H. Sevenster ja, asiassa T-379/00,
Sevenster ja J. van Bakel), jossa kantajat vaativat yhteisöjen
ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan kaksi
komission päätöstä kanteen nostamisesta kantajia vastaan

Amerikan Yhdysvaltojen liittovaltion tuomioistuimessa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos sekä tuomarit V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi ja A. W. H. Meij, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 15.1.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Kanteet jätetään tutkimatta.
- 2) Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan yhteisvastuullisesti korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Väliintulijat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 79, 10.3.2001 ja C 3, 5.1.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

12 päivänä joulukuuta 2002

asiassa T-110/01, Vedral SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki – Väitemenettely – Aikaisempi sanamerkki SAINT-HUBERT 41 – Rekisteröinnin hakeminen yhteisön kuviomerkille, joka sisältää sanan HUBERT – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaara – Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2003/C 70/33)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-110/01, Vedral SA, kotipaikka Ludres (Ranska), edustajinaan asianajajat T. van Innis ja G. Glas, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehenään E. Joly), sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) valituslautakunnassa käydyn menettelyn vastapuolena France Distribution, kotipaikka Emerainville (Ranska), jossa kantaja on nostanut kanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 9.3.2001 tekemästä päätöksestä (asia R 127/2000-1), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit V. Tiili ja P. Mengozzi, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 12.12.2002 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 227, 11.8.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

15 päivänä tammikuuta 2003

asiassa T-171/01, Institut de l'audiovisuel et des télécommunications en Europe (IDATE) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Välityslauseke – Yhteisön ”Trans-European Telecommunications Networks” -ohjelma – Sopimus Euro-ISDN:n käyttöön liittyvien seminaarien järjestämisestä – Korvattavat kulut)

(2003/C 70/34)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-171/01, Institut de l'audiovisuel et des télécommunications en Europe (IDATE), kotipaikka Montpellier (Ranska), edustajanaan asianajaja H. Calvet, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään M. Wolfcarius ja M. Shotter, avustajanaan J.-L. Fagnart), jossa kantaja vaatii ensisijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että komission ja kantajan ”Trans-European Telecommunications Networks” -ohjelman puitteissa tekemässä sopimuksessa tarkoitettu komission maksettavana olleiden korvattavien kulujen käsite kattaa kaikki kantajan alihankkijoiden tältä tuon sopimuksen nojalla laskuttamat kulut, ja toissijaisesti, että komissio velvoitetaan maksamaan vahingonkorvausta niiden vahinkojen perusteella, joita kantaja väittää itselleen aiheutuneen, koska komissio on täyttänyt sopimusveloitteensa virheellisesti, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: H. Jung, on antanut 15.1.2003 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Riidanalaisessa sopimuksessa tarkoitettujen komission maksettavana olleiden korvattavien kulujen kattavat kaikki kantajan alihankkijoiden tältä tuon sopimuksen nojalla laskuttamat kulut.
- 2) Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 303, 27.10.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä tammikuuta 2003

asiassa T-181/01, Chantal Hectors vastaan Euroopan parlamentti ⁽¹⁾

(Henkilöstö – Väliaikaiset toimihenkilöt – Palvelukseen ottaminen – Perustelut – Ilmeinen arviointivirhe – Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu)

(2003/C 70/35)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-181/01, Chantal Hectors, kotipaikka Bryssel, edustajinaan asianajajat G. Vandersanden ja L. Levi, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään H. von Hertzen ja J. F. de Wachter), jossa kantaja vaatii yhtäältä toimivaltaisen viranomaisen niiden päätösten kumoamista, joissa päätettiin tehdä sopimukset, joilla M.B. otettiin palvelukseen ja nimitettiin hollanninkieliseksi hallintovirkamieheksi Euroopan parlamentin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmään ja hylättiin kantajan hakemus tähän virkaan, ja toisaalta Euroopan parlamentin velvoittamista maksamaan kantajalle vahingonkorvausta tälle aiheutuneesta aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja P. Lindh, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on 23.1.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 303, 27.10.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

11 päivänä joulukuuta 2002

asiassa T-82/02, Wolf-Dieter Yorck von Wartenburg vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Henkilöstö – Kanteen nostamisen määräaika – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2003/C 70/36)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-82/02, Wolf-Dieter Yorck von Wartenburg, entinen Euroopan parlamentin väliaikainen toimihenkilö, kotipaikka

Wittibreut (Saksa), edustajanaan asianajaja H.-H. R. Heyland, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Currell) ja Euroopan parlamentti (asiamiehinään U. Rösslein ja L. G. Knudsen), jossa kantaja vaatii kumottavaksi Euroopan parlamentin 28.5.2001 tekemän päätöksen olla soveltamatta kantajan eläkkeeseen korjauskerrointa, jota henkilöstösääntöjen 82 artiklan nojalla sovelletaan yhteisön eläkettä saaviin henkilöihin, joiden asuinpaikka on Saksassa, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja H. Legal, kirjaaja: H. Jung, on 11.12.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 156, 29.6.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

16 päivänä tammikuuta 2003

asiassa T-201/02, Pierre Tomarchio vastaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin ⁽¹⁾

(Henkilöstö – Alkuperäinen toimitus kieltäytyy toteuttamasta virkamiehen palkkaluokan uudelleenluokitusta – Kumoamiskanne, joka kohdistuu toimielimeen, johon hänet on siirretty – Tutkimatta jättäminen)

(2003/C 70/37)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-201/02, Pierre Tomarchio, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies, kotipaikka Nancy (Ranska), edustajanaan asianajaja N. Lhoest, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin (asiamiehinään J.-M. Stenier ja P. Giusta), jossa kantaja vaatii tilintarkastustuomioistuimen 26.2.2002 tekemän päätöksen kumoamista, joka koskee kantajan tekemää palkkaluokan uudelleenluokitusta koskevaa hakemusta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf, sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja H. Legal, kirjaaja: H. Jung, on antanut 16.1.2003 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantajan asioissa T-173/02 ja T-201/02 nostamien kanteiden yhdistämisestä koskeva vaatimus hylätään.
- 3) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 233, 28.9.2002.

Mülhens GmbH & Co. KG:n 4.12.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-355/02)

(2003/C 70/38)

(Oikeudenkäyntikieli määrätään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaan – Kanteen laatimiskieli: saksa)

Mülhens GmbH & Co. KG, Köln (Saksa), on nostanut 4.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajien edustaja on Rechtsanwalt Th. Schulte-Beckhausen. Muuna asianosaisena valituslautakunnassa oli Zirh International CDRP, New York, Amerikan Yhdysvallat.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 1.10.2002 tekemän päätöksen (asia R 657/2001-2),
- velvoittaa harmonisointiviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Yhteisön tavaramerkin hakija: ZIRH International CDRP

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki ”ZIRK” luokkaan 3 ja 42 kuuluville tavaroille ja palveluille (esim. saippuat, hajuviedet, eteeriset öljyt, kosmetiikka, hiusvedet ja terveyden- ja kauneudenhoito) – hakemusnumero 1316744

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon on vedottu: Kuvamerkki ”Sir” luokkaan 3 kuuluville tavaroille (hajuviedet, eteeriset öljyt, vartalon- ja kauneudenhoitotuotteet, hampaiden puhdistustuotteet, saippuat ja hiusvedet) – tavaramerkkinumero 348540

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Kantajan valituksen hylkääminen

- Kanneperusteet:
- Kysymyksessä olevat tavarat ovat osaksi samoja tai suurelta osin samankaltaisia.
 - Kysymyksessä olevat tavaramerkit ovat suurelta osin samankaltaisia.
 - Verrattavien tavaramerkkien välillä on sekaannusvaara.

Dorte Schmidt-Brownin 13.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-387/02)

(2003/C 70/39)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Dorte Schmidt-Brown, kotipaikka Wellen (Saksa), on nostanut 13.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Albert Coolen, Jean-Noël Louis and Etienne Marchal ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission 26.4.2002 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan vaatimus, jossa se vaati:
- toimielimeltään tukea ja avustusta Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuimessa Eurogramme Ltd:tä vastaan nostetun kanteen osalta;

- oikeutta tutustua kaikkiin Prodcomiin liittyviin ja Eurogramme Ltd:tä suoraan tai välillisesti koskeviin asiakirjoihin ja erityisesti niihin, jotka mainitaan alkuperäisessä vaatimuksessa olevassa luettelossa, sekä Eurostatin yksikön R.1. ”hallinto- ja henkilöstöasiat” päällikön suorittamiin sisäisiin tutkimuksiin liittyviin asiakirjoihin, mukaan lukien 21.12.2000 laadittu tarkastuskertomus, ja lisäksi oikeutta ottaa kaikista näistä asiakirjoista jäljennöksiä ja esittää ne tuomioistuimessa,
- taloudellista tukea kaikkien niiden kulujen kattamiseksi, joita saattaa aiheutua kantajan vaatiessa sen aineettoman, ammatillisen ja aineellisen vahingon korvaamista, jota hän on kärsinyt häntä vastaan esitettyjen kunniaa loukkaavien suullisten ja kirjallisten väitteiden vuoksi;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja oli Eurostatissa työskentelevä komission virkamies. Hän vastasi Prodcomista, jonka osalta Eurogramme Ltd. oli tehnyt sopimuksen tilastopalvelujen tarjoamisesta.

Kantajan mukaan Eurogramme Ltd. on esittänyt kantajaa vastaan tältä osin vakavia syytöksiä. Tämän jälkeen kantaja on nostonut Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuimessa kunnianloukkauskanteen Eurogramme Ltd:tä vastaan.

Tässä yhteydessä kantaja esitti henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen saadakseen oikeuden tutustua kaikkiin Prodcomiin liittyviin asiakirjoihin sekä oikeuden ottaa näistä asiakirjoista jäljennöksiä ja esittää ne Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuimessa. Tällä vaatimuksella pyrittiin myös saamaan taloudellista tukea kaikkien niiden kulujen kattamiseksi, joita saattaa aiheutua kantajan vaatiessa sen vahingon korvaamista, jota hän on kärsinyt Eurogramme Ltd:n esittämien kunniaa loukkaavien kirjallisten väitteiden johdosta. Tämä vaatimus hylättiin riidanalaisella päätöksellä.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yleisön oikeudesta saada tietoja komission asiakirjoista tehdyn päätöksen 94/90⁽¹⁾ sekä henkilöstösääntöjen 19 artiklan rikkomiseen. Kantaja huomauttaa, että riidanalaisessa päätöksessä ei esitetä mitään perustetta sille, että kieltäydytään antamasta oikeutta tutustua asiakirjoihin ja esittää näitä asiakirjoja tuomioistuimessa.

⁽¹⁾ Yleisön oikeudesta saada tietoja komission asiakirjoista 8 päivänä helmikuuta 1994 tehty komission päätös 94/90/EHTY, EY, Euroatom (EYVL L 46, s. 58).

Arla Foodsin ym. 19.12.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-397/02)

(2003/C 70/40)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

Arla Foods, kotipaikka Viby J (Tanska) sekä kahdeksan muuta tanskalaista juustontuottajaa ovat nostaneet 19.12.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajana on asianajaja Georg Lett.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa nimityksen ”Feta” rekisteröinnistä neuvoston asetuksen N:o 2081/92 17 artiklan mukaisessa menettelyssä 14.10.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1829/2002⁽¹⁾;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2081/92⁽²⁾ säädettiin mm. elintarvikkeiden nimityksiä koskevista säännöistä yhteisön tasolla. Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten rekisteröinnistä 12 päivänä kesäkuuta 1996 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1107/96⁽³⁾ rekisteröitiin mm. nimitys ”Feta”. Yhteisöjen tuomioistuin kumosi 16.3.1999 antamallaan tuomiolla⁽⁴⁾ asetuksen N:o 1107/96 nimitystä ”Feta” koskevilta osin. Komissio on riidanalaisella asetuksella rekisteröinyt uudelleen nimityksen ”Feta” suojatuksi alkuperänimitykseksi Kreikan hyväksi.

Kantajat, jotka ovat tanskalaisen fetajuuston tuottajia, vaativat riidanalaisesta asetusta kumottavaksi ja toteavat, että asetuksessa on oleellisia muotovirheitä, jotka aiheuttavat sen pätemättömyyden nimityksen ”Feta” rekisteröinnin osalta. Kantajien mukaan kreikkalainen lainsäädäntö on annettu liian myöhään nimityksen ”Feta” rekisteröimiseksi neuvoston asetuksen N:o 2081/92 17 artiklan mukaisessa menettelyssä. Lisäksi myöskään Kreikan hakemuksen tärkeimpiä kohtia ja fetajuuston tuote-erittelyä ei ole julkaistu.

Kantajat toteavat vielä, ettei fetajuusto täytä neuvoston asetuksen N:o 2081/92 mukaisia rekisteröinnin edellytyksiä. "Feta" on yleisnimitys, joka ei voi saada suojaa tämän asetuksen perusteella. "Feta" on yleisesti käytetty nimitys tietyille meijerituotteelle. Myös kreikkalaisen lainsäädännön kehitys osoittaa, että "fetaa" pidetään yleisnimityksenä Kreikassa, ja samoin neuvosto ja komissio ovat selvityksessään käsitelleet sitä yleistuotteena. Kreikkalaisella fetajuustolla ei myöskään ole mitään yhteistä erityispiirrettä ja siksi on todellisuudessa kysymys kreikkalaisen juuston suojelusta sellaisenaan.

Lopuksi kantajat korostavat, että fetajuuston rekisteröinti on vastoin neuvoston asetuksen N:o 2081/92 7 artiklan 4 kohdan periaatetta ja yhteisön oikeuden perusperiaatteita ja että se on siten perustamissopimuksen, varsinkin EY 12 artiklan ja EY 34 artiklan 3 kohdan, luottamuksensuojan periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen vastainen.

(1) Komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 liitteen muuttamisesta nimityksen "Feta" osalta 14 päivänä lokakuuta 2002 annettu komission asetus (EY) N:o 1829/2002 (EYVL L 277, s. 10).

(2) EYVL L 208, s. 1.

(3) EYVL L 148, s. 1.

(4) Yhdistetyt asiat C-289/96, C-293/96 ja C-299/96, Tanska ym. v. komissio, tuomio 16.3.1999, Kok. 1999, s. I-1541.

R. J. Reynolds Tobacco Holdings Inc:n, R. J. Reynolds Tobacco Companyn, R. J. Reynolds Tobacco International Inc:n ja RJR Acquisition Corp:n 9.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-6/03)

(2003/C 70/41)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

R. J. Reynolds Tobacco Holdings Inc., R. J. Reynolds Tobacco Company ja R. J. Reynolds Tobacco International Inc., kotipaikka Winston-Salem (USA), sekä RJR Acquisition Corp, kotipaikka Wilmington (USA), ovat nostaneet 9.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat lakimiehet Eric Morgan de Rivery ja Francesca Marchini Camia.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ottaa kanteen käsiteltäväksi,
- kumoaa komission päätöksen, jonka seurauksena se on 30.10.2002 nostanut kantajia vastaan kolmannen kanteen⁽¹⁾ New York District Courtissa, kuten komissio on julkisesti ilmoittanut 31.10.2002 päivätyssä lehdistötiedotteessaan IP/05/1592,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajien ja väliintulijoiden kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat ovat vastaajina Euroopan yhteisön ja useiden jäsenvaltioiden yhdysvaltalaisessa tuomioistuimessa vireille panemassa oikeudenkäynnissä, jossa ne komission edustamina vaativat kolminkertaista ja rangaistuksenomaista vahingonkorvausta, kohtuullista oikaisua asiaan ja erilaisia velvoittavia määräyksiä kantajien väitettyyn osallisuuteen rahanpesuun.

Kantajat esittävät, että Euroopan yhteisö komission edustamana ei ole toimivaltainen ryhtymään riitautettuun toimenpiteeseen eikä nostamaan kannetta omissa ja jäsenvaltioiden nimissä seuraavilla perusteilla:

- EY 2 artiklassa ei myönnetä toimielimille erityisiä ja itsenäisiä valtuuksia
- EY 281 artiklassa säädetään vain, että yhteisö on oikeushenkilö, eikä se koske toimivaltakysymyksiä
- EY 282 artiklassa ei myönnetä Euroopan yhteisölle komission edustamana toimivaltaa nostaa kanteita muiden kuin jäsenvaltioiden tuomioistuimissa
- EY 280 artiklassa ei myönnetä Euroopan yhteisölle komission edustamana toimivaltaa nostaa kanteita yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamiseksi. EY 280 artiklassa myönnetään yhteisölle vain rajoitettu toimivalta, jotta se voi turvata, että jäsenvaltiot toteuttavat yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamiseksi tehokkaat toimenpiteet, ja avustaa jäsenvaltioita tässä tehtävässä
- vaikka oletettaisiin, että EY 280 artiklassa myönnetään yhteisölle tällainen toimivalta, riitautettu toimenpide ei täytä 280 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, eli

sillä ei pyritä vastustamaan yhteisön taloudellisiin etuihin vaikuttavaa petollista menettelyä, se ei noudata EY 280 artiklan 4 kohdan ja EY 251 artiklan mukaista menettelyä eikä se ole rikosoikeutta ja oikeudenhoitoa koskevan EY 280 artiklan 4 kohdan nimenomaisen poikkeuksen mukainen

- riidanalaisella toimenpiteellä kierretään voimassaolevaa yhteisön rahanpesua koskevan lainsäädäntöä
- Euroopan yhteisö komission edustamana olettaa perustamissopimuksen ja jäsenvaltioiden tahdon vastaisesti, että sillä on Euroopan yleisen syyttäjän rooli, johon se on itsensä asettanut.

Kantajat väittävät, että Euroopan yhteisö komission edustamana on pyrkinyt valitsemaan toimivaltaisen tuomioistuimen, josta on odotettavissa myönteinen tuomio (forum shopping), ja näin pyrkinyt välttämään jäsenvaltioiden ja Euroopan yhteisön puutteet, ja että se ei ole perustamissopimusten nojalla toimivaltainen toimimaan jäsenvaltioiden nimissä.

Edelleen kantajat esittävät, että riitautettu toimenpide ei ole EY 292 artiklan nojalla tarkoituksenmukainen keino perustamissopimuksen tulkintaa ja soveltamista koskevien riitojen ratkaisemiseksi. Lisäksi se loukkaa perusteluvelvollisuutta sekä seuraavia yleisiä periaatteita ja perusoikeuksia: suhteellisuusperiaatetta, luottamuksensuojan periaatetta ja oikeusvarmuutta sekä oikeutta puolustukseen ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Lopuksi kantaja väittää, että vastaaja on käyttänyt harkintavaltaansa väärin ryhtyessään riitautettuun toimenpiteeseen.

(¹) Kantajat ovat riitauttaneet ensimmäisen oikeudenkäynnin aloittamista koskevan päätöksen asiassa T-379/00 (EYVL C 79, 10.3.2001, s. 24). Kantajat ovat kiistäneet toisen oikeudenkäynnin aloittamista koskevan päätöksen asiassa T-260/01 (EYVL C 3, 5.1.2002, s. 39).

El Corte Inglésin 10.1.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-8/03)

(2003/C 70/42)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

El Corte Inglés, kotipaikka Madrid (Espanja), on nostanut 10.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Juan Luis Rivas Zurdo.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 3.10.2002 tekemän päätöksen asioissa R 700/2000-4 ja R 746/2000-4
- kumoaa yhteisön tavaramerkin nro 203570 rekisteröinnin
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: EMILIO PUCCI S.R.L.

Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki:

Tavaramerkki ”Emilio Pucci”, jossa on käsinkirjoitettuja merkkejä – Hakemus nro 203570 luokkien 3, 18, 24 ja 25 tavaroita varten

Tavaramerkin- tai merkinhaltija, jonka oikeuteen väitemenettelyssä vedotaan:

Kantaja.

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä vedotaan:

Espanjalaiset tavaramerkit EMILIO TUCCI (jossa on käsinkirjoitettuja merkkejä) nro 1908876, joka on rekisteröity luokan 3 tavaroille, ja nro 855782 luokan 25 tavaroille

Väiteosaston päätös:

Hakemuksen hylkääminen luokan 3, 18 ja 25 tavaroiden osalta ja hyväksyminen luokan 25 ja tiettyjen luokan 18 tavaroiden osalta.

Valituslautakunnan päätös:

Vastustavan osapuolen valituksen hylkääminen ja hakijan valituksen hyväksyminen luokassa 18 evätyjen tavaroiden osalta.

Kanneperusteet:

Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan (sekaanusvaara) sekä saman asetuksen 8 artiklan 5 kohdan virheellinen soveltaminen.

Elizabeth Afarin 15.1.2003 Euroopan keskuspankkia vastaan nostama kanne**(Asia T-11/03)**

(2003/C 70/43)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Elizabeth Afari, kotipaikka Frankfurt (Saksa) on nostanut 15.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan keskuspankkia vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Georges Vandersanden ja Laure Levi.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kurinpitomenettelyssä 5.11.2002 tehdyn päätöksen, jolla kantajalle annettiin kirjallinen varoitus
- velvoittaa Euroopan keskuspankin suorittamaan 1 euron suuruisen korvauksen kantajalle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä
- velvoittaa Euroopan keskuspankin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa vastaajan hallintoelinten määräämän kurinpitovangastuksen, jolla kantajalle annettiin kirjallinen varoitus. Hänen katsottiin kohdistaneen keskuspankin johdon toimihenkilöihin väitteitä rasismista ja muukalaisvihasta.

Kantaja väittää olleensa kurinpitomenettelyä aloitettaessa vaikeassa tilanteessa, jossa eräs hänen työtovereistaan oli kohdistanut häneen voimakasta painostusta, häirintää ja syrjintä häntä monin eri tavoin. Konflikti oli johtanut aina kirjalliseen valitukseen asti, koska johtohenkilöstö ei ollut aikaisemmin hänen pyynnöistään huolimatta puuttunut asiaan.

Kantaja esittää väitteidensä perusteeksi seuraavaa:

- Perusteluvelvollisuutta ja hyvän hallintotavan periaatetta on rikottu ja huolenpitovelvollisuutta laiminlyöty.
- Puolustuksen oikeuksia on loukattu, koska kantajalle on lainvastaisesti asetettu todistustaakka, minkä lisäksi puolueettomuusperiaatetta on rikottu.
- Asian tosiseikkojen arvioinnissa on tapahtunut ilmeinen virhe. Kantajan mukaan hän ei ole syylistynyt Euroopan keskuspankin henkilöstösääntöjen eikä menettelysääntöjen rikkomiseen.

- Määrätty seuraamus on suhteellisuusperiaatteen vastainen.
- Rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29 päivänä kesäkuuta 2000 annettua neuvoston direktiiviä 2000/43/EY⁽¹⁾ on rikottu.

⁽¹⁾ EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22.

Nintendo Co., Ltd:n ja Nintendo of Europe GmbH:n 16.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-13/03)**

(2003/C 70/44)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Nintendo Co., Ltd., kotipaikka Kyotossa (Japani), ja Nintendo of Europe GmbH, kotipaikka Grossostheimissa (Saksa), ovat nostaneet 16.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajat ovat Ian Forrester, QC, solicitor John Pheasant, solicitor Mark Powell, solicitor Ciara Kennedy-Loest ja barrister James Killick.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen 3 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään Nintendolle lainvastaisesti liian suuri sakko;
- alentaa sakkoa (jos sakko on määrättävä) siihen määrään kuin se katsoo asianmukaiseksi käyttäessään EY 229 artiklan mukaista täyttä harkintavaltaansa;
- velvoittaa komission korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut;
- määrää muista asianmukaisiksi katsomistaan toimenpiteistä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat riitauttavat EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan rikkomisesta asioissa COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution ja COMP/36.321 Omega-Nintendo 30 päivänä lokakuuta 2002 tehdyn komission päätöksen C(2002) 4072 (lopullinen) siltä osin kuin siinä määrätään kantajille lainvastaisesti liian suuri sakko.

Kantajat väittävät kanteensa tueksi, että komissio on rikkonut olennaisia menettelymääräyksiä, kuten puolustautumisoikeuksia, puolueettomuuden ja kohtuullisuuden periaatetta, päätöksen perustelemisen velvollisuutta sekä velvollisuutta tehdä

päätös kohtuullisessa ajassa. Kantajat väittävät lisäksi, että yleisiä oikeusperiaatteita, kuten suhteellisuusperiaatetta, yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, kahdenkertaisen seuraamuksen kieltoa koskevaa periaatetta (non bis in idem), luottamuksensuojan ja avoimuuden periaatetta sekä johdonmukaisuuden ja syrjintäkiellon periaatetta on loukattu.

Kantajien mukaan niille määrätty sakko on lainvastainen, koska sen määrä on ilmiselvästi kohtuuton ja sakon määrän laskemisen useat vaiheet ovat erikseen lainvastaisia. Kantajat väittävät, että määrätyn sakon määrä laskettiin kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuuden takia ilmeisen epäasianmukaisesti sen osuuden perusteella, joka kantajilla oli Nintendo-tuotteiden myynnistä. Jos muita näkökohtia oli, niitä ei kantajien mukaan ilmoitettu riittävästi.

Päätöksessä korotettiin sakon määrää pelotevaikutteen takaamiseksi, vaikka kantajien mukaan minkäänlainen korotus ei ollut asianmukaista ja vaikka korotus tehtiin tavalla, joka oli ristiriidassa aikaisemman menettelytavan kanssa, perustui oikeudelliseen virheeseen, sisälsi kaksinkertaista laskemista ja loukkasi puolustautumisoikeuksia. Kantajat toteavat myös, että sakon kolminkertaistaminen pelotevaikutteen takaamiseksi oli vastoin yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska sen perustelut olivat puutteelliset ja koska se perustui epäasianmukaiseen menetelmään.

Kantajat väittävät lisäksi, että sakkoa korotettiin päätöksessä 10 prosenttia kilpailusääntöjen rikkomisen jokaista täyttä vuotta kohti, vaikka rikkomisen ollut jatkuva. Kantajien mukaan sakon korotus rikkomisen ensimmäisen täyden vuoden osalta on myös vastoin komission suuntaviivoja.

Raskauttavista seikoista johtuneesta 75 prosentin sakonkorotuksesta kantajat väittävät, että tämä perustuu ilmiselvästi virheelliseen kantajien tilanteen ja toiminnan arvioimiseen ja että se on vastoin komission aikaisempaa menettelytapaa ja käytäntöä.

Lopuksi kantajat väittävät, että lieventävien seikkojen vuoksi myönnettyssä 25 prosentin sakonalennuksessa ei otettu asianmukaisesti huomioon niitä arviointiperusteita, jotka määritellään sakkojen alentamista koskevassa tiedonannossa ja tämän mukaisessa komission aikaisemmassa menettelytavassa ja käytännössä. Sakonalennus ei myöskään vastannut tapaa, jolla muita yrityksiä oli tässä asiassa kohdeltu, eikä siinä otettu asianmukaisesti huomioon kantajien toimintaa eikä sitä, että nämä olivat vapaaehtoisesti ottaneet komissioon yhteyttä ilmoittaakseen tälle kilpailusääntöjen vastaisesta toiminnasta. Kantajien mukaan myös se, että kantajien yhteistyön arviointia muutettiin hallinnollisen menettelyn aikana, loukkasi niiden puolustautumisoikeuksia.

José Luis Zuazaga Meaben 15.1.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-15/03)

(2003/C 70/45)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

José Luis Zuazaga Meabe, kotipaikka Bilbao (Espanja), on nostanut 15.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja José Antonio Calderón Chavero.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa SMHV:n toisen valituslautakunnan 24.10.2002 asiassa R-918/2001 tekemän päätöksen
- hyväksyy kokonaisuudessaan väitemenettelyssä B290157 esitetyt väitteet
- hyväksyy kantajan vaatimukset ja velvoittaa SMHV:n väiteosaston rekisteröimään kyseisen tavaramerkin ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Yhteisön tavaramerkin hakija: BANCO BILBAO VIZCAYA ARGENTARIA S.A.

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki "BLUE" – yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 1345974 luokkiin 9, 36 ja 38 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten.

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Espanjalainen sanamerkki "BILBAO BLUE", joka koskee luokkaan 36 kuuluvia palveluita.

Väiteosaston ratkaisu: Sen tavaramerkkihakemuksen osittainen hylkääminen, joka koskee tiettyjä luokkaan 36 (vakuumustoiminta, rahatalousasiat, rahaasiat, kiinteistöasiat) kuuluvia palveluita.

Valituslautakunnan ratkaisu:

Valituksen hyväksyminen ja väitteen hylkääminen kokonaisuudessaan.

Kanneperusteet:

Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheelinen soveltaminen (kanteessa kyseessä olevien tavaramerkkien välinen sekaannusvaara).

CD-Contact Daten 17.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-18/03)

(2003/C 70/46)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

CD-Contact Data, kotipaikka Burglengenfeldissa (Saksa), on nostanut 17.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajaja J. K. de Pree ja asianajaja R. Wesseling.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa asioissa COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution ja COMP/36.321 Omega-Nintendo 30.10.2002 tehdyn komission päätöksen (erityisesti sen 1 ja 3 artiklan) joko kokonaan tai osittain kantajaa koskevilta osin;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja toimii viihdeohjelmistojen jälleenmyynnin ja kustantamisen aloilla. Vuoden 1997 huhtikuun ja joulukuun välisenä aikana kantaja toimi Nintendo-tuotteiden yksinmyyjänä Belgiassa ja Luxemburgissa. Komissio väittää, että kantaja teki sopimuksen ja/tai noudatti kilpailua rajoittavaa menettelytapaa Nintendon kanssa rinnakkaisviennin rajoittamiseksi.

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että asiassa on rikottu EY:n perustamissopimuksen 81 artiklaa, tehty vakava virhe tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen arvioinnissa sekä rikottu olennaisia menettelymääräyksiä, kuten perusteluvelvollisuutta. Kantajan mukaan komissio ei ole todistanut oikeudellisesti riittävällä tavalla, että kantaja olisi tehnyt Nintendon kanssa sopimuksen rinnakkaiskaupan estämiseksi.

Kantaja väittää lisäksi, että asiassa on rikottu hyvän hallinnon periaatteita, kuten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta. Tämän osalta kantaja vetoaa myös perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin. Kantaja toteaa, että komission on otettava sakkoa määrittessään huomioon kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuus ja kesto. Kantajan mukaan komissio ei ole noudattanut näitä periaatteita, koska sillä ei ole mitään vakuuttavaa näyttöä siitä, että kantaja olisi tehnyt sopimuksen Nintendon kanssa, ja kantajan mukaan sen väitetty lainvastainen toiminta oli joka tapauksessa vaikutukseltaan paljon rajallisempi ja kestoltaan paljon lyhyempi kuin Nintendon ja tämän muiden jälleenmyyjien lainvastainen toiminta.

KAHLA/Thüringen Porzellan GmbH:n 22.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-20/03)

(2003/C 70/47)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

KAHLA/Thüringen Porzellan GmbH, kotipaikka Kahla (Saksa), on nostanut 22.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat M. Schütte ja S. Zühlke.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- 1) kumoaa Saksan liittotasavallan KAHLA Porzellan GmbH:lle ja KAHLA/Thüringen Porzellan GmbH:lle myöntämästä valtiontuesta (asia C 62/2000) 30 päivänä lokakuuta 2002 tehdyn komission päätöksen C(2002)4040 lopullinen 1 artiklan siltä osin kuin se on kantajalle vastainen;
- 2) kumoaa päätöksen 2 artiklan siltä osin kuin se koskee 1 kohdassa mainittuja toimenpiteitä
- 3) velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on Kahlassa, Thüringenissä sijaitseva posliinitehdas. Parhaan tarjouksen tehneenä sijoittajana se osti koneita, laitteita ja kiinteistöjä KAHLA Porzellan GmbH:n pesänselvittäjältä. Komissio katsoi riidanalaisessa päätöksessä, että eräät KAHLA Porzellan GmbH:n ja KAHLA/Thüringen Porzellan GmbH:n hyväksi toteutetut toimenpiteet ovat valtiontukea, ja totesi, että ne ovat yhteismarkkinoille soveltumattomia.

Kantaja riitauttaa 2,5 miljoonan Saksan markan (DEM) suuruinen investointituen, väitteen mukaan vähämerkityksellisten tukien ja sellaisten tukien takaisinperimisen, jotka on myönnetty työpaikkojen luomiseen Arbeitsförderungsgesetzin (työllisyyden tukemista koskeva laki; jäljempänä AFG) 249 h §:n mukaisesti. Kantaja vetoaa EY:n perustamissopimukseen, yhteisön oikeuden perusperiaatteiden loukkaamiseen sekä ilmeisiin tosiseikkoihin koskeviin virheisiin ja arviointivirheisiin.

Kantaja väittää, että investointituen ja AFG:n 249 h §:n perusteella myönnettyjen tukien takaisinperiminen on EY:n perustamissopimuksen vastaista. Investointituki on myönnetty hyväksytyn ohjelman mukaisesti ja AFG:n 249 h §:n alaan kuuluvien tukien osalta komissio on nimenomaisesti todennut vuonna 1994, etteivät ne sisällä tukea. Molempiin tapauksiin oli näin ollen sovellettava olemassaolevia tukia koskevia sääntöjä. Komissio ei päätöksessään kuitenkaan pitäytynyt ainoastaan tarkastamaan, oliko ohjelmien ehtoja noudatettu: se sovelsi jälkikäteen tiukempia ehtoja kuin mitkä sisältyivät näihin ohjelmiin tai mitkä oli asetettu tuen myöntämisen ehdoiksi. Komissio rikkoi siten EY 87 ja 88 artiklaa sekä oikeusvarmuuden periaatetta.

Kantaja väittää lisäksi, että komissio loukkasi perustavanlaatuista oikeusvarmuuden periaatetta, kun se ei ottanut huomioon sitä, että sen julkistettua investointitukiohjelman hyväksymisen ja AFG:n 249 h §:n säännökset Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä se ei voi käyttää riidanalaisessa päätöksessä tiukempia ehtoja. Kantaja tukeutuu myös siihen, että molemmat ohjelmat toteutettiin komission julkistamassa ja hyväksymässä muodossa. Takaisinperimistä koskeva määräys on ilmeisen lainvastainen.

Kantaja väittää myös, että komission toteamuksia rasittavat olennaiset tosiseikkoihin koskevat virheet ja useat ilmeiset arviointivirheet. Ensimmäinen arviointivirhe oli pitää kantajaa vaikeuksissa olevana yrityksenä. Vähämerkityksellisten tukien takaisinperimiseen liittyy myös merkittäviä ja ilmeisiä tosiseikkoja koskevia virheitä. Kantaja ei ollut hyötynyt eräistä

mainituista toimenpiteistä. Sellaisten tukien takaisinperiminen, joita ei ole myönnetty, on selvästi aineellisen oikeuden vastaista.

Antonio Aresun 30.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-24/03)

(2003/C 70/48)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Antonio Aresu on nostanut 30.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Sergio Diana.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa seuraavat kaksi päätöstä:
 - a) nimittävän viranomaisen 29.8.2002 tekemä nimenomainen päätös, joka sisältyy T. Lennonin 2.9.2002 päivättyyn kirjeeseen D(2002)687, joka vastaanotettiin 4.9.2002, ja jossa ilmoitetaan, ettei kantajan hakemusta avoimeen virkaan COM/059/02 hyväksytty sekä todetaan, että virkaan on nimitetty M. Scannell;
 - b) nimittävän viranomaisen 17.1.2003 tekemä hiljainen päätös, jolla se hylkäsi kantajan 17.9.2002 tekemän valituksen edellä mainitusta päätöksestä;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevan asian kantaja riitauttaa sen, ettei hänen hakemustaan terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston yksikön päälliköksi hyväksytty.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi riidanalaisten päätösten perustelujen puuttumiseen, ja tämän perusteella henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisen kohdan rikkomiseen.

LEP International B.V:n 28.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-26/03)**

(2003/C 70/49)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

LEP International B.V., Schiphol-Rijk (Alankomaat) on nostanut 28.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana ovat asianajajat Cornelius de Bie ja Paul Bakker.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan komission päätöksen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan asiassa REM 08/003 7.10.2002 tehdyn komission päätöksen, jolla hylättiin asetuksen N:o 2913/92⁽¹⁾ 239 artiklan nojalla tehty vaatimus tuontitullien peruuttamisesta.

Kantaja oli antanut Hector International Tpt. Ltd:n tehtäväksi laatia asiakirjat Marokkoon yhteisön ulkoisessa passituksessa tapahtuvaa lihan vientiä varten. Kantajan mukaan tätä kolmannen toimesta tapahtuvaa menettelyä ei ollut oikealla tavalla saatettu vastaamaan säännöksiä, minkä takia kantajaa vaadittiin asiakirjojen haltijana maksamaan maksamatta olevat tullit. Kantaja haki tämän jälkeen Alankomaiden viranomaisilta maksettavina olevien tuontitullien peruuttamista. Hakemus toimitettiin edelleen komissiolle, joka hylkäsi sen kanteen kohteena olevalla päätöksellä.

Kantaja katsoo, että kanteen kohteena olevalla päätöksellä rikotaan asetuksen N:o 2913/92 239 artiklaa, että tosiseikat on arvioitu väärin ja että päätös on perusteltu puutteellisesti.

Kantajan mukaan tässä on kyse erityistilanteesta, koska tulliviranomaiset tiesivät aikaisessa vaiheessa, että ulkoista passitusta ei voitu saattaa vastaamaan säännöksiä ja ne eivät olleet ilmoittaneet tästä kantajalle. Lisäksi kysymys on erityistilanteesta siksi, että espanjalainen virkamies oli mahdollisesti mukana tosiseikastossa.

Kantaja väittää toimineensa hyvässä uskossa ja katsoo, ettei se ole millään tavoin syylistynyt sääntöjenvastaiseen menettelyyn. Sen syyksi ei voida lukea myöskään ilmeistä laiminlyöntiä. Se, ettei se ollut solminut vakuutusta, ei ole laiminlyönti. Pikemminkin on niin, että yrittäjät saavat vapaasti päättää siitä, suojautuvatko ne mahdollisia riskejä vastaan ja millä tavoin tämä tapahtuu.

⁽¹⁾ Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1).

S.P. S.p.A:n 30.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-27/03)**

(2003/C 70/50)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

S.P. S.p.A. on nostanut 30.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Gianluca Belotti ja Nicola Pisani.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kanteen kohteena olevan päätöksen;
- toissijaisesti kumoaa S.P:lle määrätyn seuraamuksen tai pienentää sen määrää;
- velvoittaa vastaajan joka tapauksessa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää useiden kumoamisperusteiden nojalla, että komissiolta on puuttunut täysin toimivalta tehdä 17.12.2002 EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklaan perustuva päätös, koska kyseinen perustamissopimus lakkasi olemasta voimassa 22.7.2002, sekä toteaa, että päätös on tämän vuoksi mitätön. Sen mukaan komissiolle ei ollut valtaa tehdä kyseistä päätöstä, koska jäsenvaltiot eivät olleet tehneet tätä koskevaa nimenomaista päätöstä.

Kantaja kiistää lisäksi kanteessaan komission asiassa suorittaman taloudellisen arvioinnin siltä osin kuin se on yhtäältä todennut, että Italian maantieteelliset markkinat ovat merkitykselliset, ja on toisaalta täysin jättänyt huomiotta sen, että teräsbetonipalkkien keskihinta Italiassa on aina ollut keskimäärin alhaisempi kuin muissa maissa.

Lisäksi S.P. riitauttaa sen, että komissio on käyttänyt tiettyjä asiakirjoja tukeakseen väitteitään, ja erityisesti kertomusta, jonka on laatinut yhteistyössä toimiva yritys, joka komission mukaan on toimittanut hyödyllisiä tietoja yhteistoiminnan ymmärtämiseksi, ilman että näitä on annettu kantajalle tiedoksi menettelyn kuluessa. Komissio on päin vastoin vaiennut tämän yhteistyön hyödyllisyydestä, ja on näin ollen estänyt kantajaa ottamasta kantaa esitettyihin väitteisiin. Kantaja vaatii myös tämän perusteella päätöksen kumoamista puolustautumisoikeuksien rikkomisen vuoksi.

S.P. vetoaa lisäksi yhteisön oikeuden, erityisesti EHTY 65 artiklan, virheelliseen soveltamiseen, ja väittää, ettei riidanalaisissa toteamuksissa ole esitetty riittävästi näyttöä sopimuksen tai yhteistoiminnan olemassaolosta.

Kantaja kiistää lopuksi komission menettelytavan sen määrätessä kantajalle sakkoa ja erityisesti moninkertaistavan vaikutuksen ja sen, että määrää on korotettu sillä perusteella, että rikkomisten on väitetty jatkuneen keskeytyksestä ja että niiden on väitetty olleen äärimmäisen vakavia, mitä ei ole näytetty toteen.

Andalusian itsehallintoalueen 27.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-29/03)

(2003/C 70/51)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Andalusian itsehallintoalue, Sevilla (Espanja), on nostanut 27.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Carmen Carretero Espinosa de los Monteros.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) pääjohtajan 11.11.2002 tekemän päätöksen, jolla se Euroopan yhteisöjen komission sisäisen yksikön ominaisuudessa on jättänyt Junta de Andalucían tekemän valituksen tutkimatta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseessä olevassa oikeudenkäynnissä kantaja riitauttaa päätöksen, jolla Consejero de Agricultura y Pescan Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) pääjohtajalle tekemä valitus hylättiin. Kantaja teki valituksen saatuaan tietää kertomuksesta IO/2000/7057, joka koskee OLAFin suorittamaa erityisesti Andalucían itsehallintoalueelle keskittyvää tutkintaa, joka koskee oliiviöljyalaan liittyviä mahdollisia väärinkäytöksiä Espanjassa.

Vaateidensa tueksi kantaja väittää, että

- laillisuusperiaatetta on loukattu, koska OLAFin toiminta on koskenut oikeudellisen valvonnan ulkopuolelle jääviä alueita, ja yhdenvertaisuusperiaatetta on loukattu siltä osin kun tällainen toiminta on syrjinyt oikeushenkilöitä ja luonnollisia henkilöitä, jotka eivät ole yhteisöjen toimielinten virkamiehiä, toimihenkilöitä tai työntekijöitä, jotka ainoastaan voivat tehdä hallinnollisen valituksen OLAFin toiminnasta
- perusoikeutta puolustautumiseen on loukattu
- OLAFin on hyväksyttävä kyseinen valitus asetuksen N:o 1073/1994 14 artiklan säännöstä analogisesti soveltamalla ja vastattava edellä mainitussa valituksessa esitettyihin aineellisiin kysymyksiin.

Tanskan erityistyöntekijöiden ammattiyhdistyksen (Specialarbejderforbundet i Danmark, SID) 30.1.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-30/03)

(2003/C 70/52)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Tanskan erityistyöntekijöiden ammattiyhdistys (Specialarbejderforbundet i Danmark, SID), Kööpenhamina, Tanska, on

nostanut 30.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat Philip Bentley, QC, sekä asianajajat Anders Worsøe ja Filip Ragolle.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 13.11.2002 tekemän päätöksen C(2002)4370 lopull. sikäli kuin siinä päätettiin olla vastustamatta niitä verotuksellisia toimenpiteitä, joita on sovellettu 1.1.1989 lähtien Tanskassa joko DAS- tai DIS-rekisteriin rekisteröidyillä aluksilla työskenteleviin merenkulkijoihin
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja eli Tanskan erityistyöntekijöiden ammattiyhdistys kanteli komissiolle verojärjestelystä, jota sovelletaan Tanskan kansainväliseen meriliikennerekisteriin (jäljempänä DIS) rekisteröidyillä laivoilla työskenteleviin merenkulkijoihin. Riidanalaisessa päätöksessä komissio päätti olla vastustamatta verotuksellisia toimenpiteitä ja katsoi, että ne ovat valtiontukea, mutta että ne kuitenkin soveltuivat ja soveltuivat yhteismarkkinoille EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan perusteella.

Kyseessä olevilla verotuksellisilla toimenpiteillä myönnetään verovapautuksia kaikille DIS-rekisteriin rekisteröidyillä laivoilla työskenteleville merenkulkijoille. Komissio katsoi, että tämä oli niiden meriliikenteen valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen⁽¹⁾ mukaista, joiden mukaan jäsenvaltiossa rekisteröidyillä laivoilla työskenteleviä EY:n merenkulkijoita koskevat alennetut tuloverokannat soveltuvat yhteismarkkinoille.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen ja hyvän hallintotavan periaatteen loukkaamiseen. Kantaja väittää, että asiaan liittyi vakavia vaikeuksia ja että komission olisi pitänyt tämän vuoksi panna vireille EY 88 artiklan 2 kohdan mukainen tutkimus.

Kantaja väittää lisäksi, että EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohtaa yhdessä meriliikenteen valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen kanssa on rikottu ja luottamuksensuojan periaatetta loukattu. Kantajan mukaan komissio oli väärässä tulkitessaan käsitettä ”EY:n merenkulkijat” siten, että se tarkoittaa ketä tahansa jäsenvaltiossa rekisteröidyillä aluksella työskentelevää merenkulkijaa.

Kantaja vetoaa lopuksi ilmeiseen arviointivirheeseen. Kantaja väittää, että komission olisi pitänyt arvioida sitä, miten verovapautukset vaikuttavat niiden merenkulkijoiden työllisyyteen, jotka asuvat jäsenvaltiossa ja jotka on otettu palvelukseen niiden ehtojen mukaisesti, jotka täyttävät yhteisössä vallitsevat korkeat vaatimukset.

⁽¹⁾ Meriliikenteen valtiontukea koskevat yhteisön suuntaviivat (EYVL 1997, C 205, s. 5).

GRUPO SADA, P.A., S.A:n 31.1.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-31/03)

(2003/C 70/53)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

GRUPO SADA, P.A., S.A., kotipaikka Madrid (Espanja), on nostanut 31.1.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat D. Álvaro Aguilar De Armas ja José María Marrero Ortega.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa SMHV:n 20.11.2002 päivätyn päätöksen, jolla se on hylännyt Grupo Sadan rekisteröimisen yhteisön tavaramerkiksi, ja
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Graafinen merkki GRUPO SADA – hakemus N:o 157545, joka koskee luokkiin 29, 31 ja 35 kuuluvia tavaroita.

Sen tavaramerkki- tai
merkkioikeuden haltija,
johon väitemenettelyssä
on vedottu:

SADIA CONCORDIA S.A. INDU-
STRIA E COMERCIO.

Tavaramerkki- tai merk-
kioikeus, johon väiteme-
nettelyssä on vedottu:

Graafinen merkki SADIA (rekiste-
röity kansallisesti Espanjassa, Ita-
liassa ja Saksassa, N:ot 1919733,
642151 ja 2077409), joka koskee
luokkaan 29 kuuluvia tavaroita.

Väiteosaston ratkaisu:

Luokkaan 29 kuuluvia tavaroita
koskeva rekisteröintihakemus on

Valituslautakunnan rat-
kaisu:

Kanneperusteet:

hylätty ja luokkiin 31 ja 35 kuulu-
via tavaroita koskeva hakemus on
hyväksytty.

Valitus on hylätty.

Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan
1 kohdan b alakohdan sekä tava-
ramerkkien kokonaisvaltaista ar-
viointia ja sekaannusvaaraa koske-
van oikeuskäytännön virheellinen
soveltaminen.

III

(Tiedotteita)

(2003/C 70/54)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 55, 8.3.2003

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 44, 22.2.2003

EUVL C 31, 8.2.2003

EYVL C 19, 25.1.2003

EYVL C 7, 11.1.2003

EYVL C 323, 21.12.2002

EYVL C 305, 7.12.2002

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>